

Godina 3. * Broj 3 * siječanj 2012.

Teslići

u ovom broju...

Ljubav je stvar kemije, a seks fizike

Sanjala sam da sam trudna...

Dvije majke i dva oca, ovdje među nama

Je li matičar sudac koji osuđuje na doživotnu?

Tema broja: Što znamo o trudnoći, ljubavi, zaštiti, seksu i djeci?

Teslići

Školski list Tehničke škole Nikole Tesle u Vukovaru

IMPRESSUM

Izdavač

Tehnička škola Nikole Tesle
Blage Zadre 4, 32010 Vukovar
tel.: +385 (0)32 423 025
Web stranica škole:
<http://ss-tehnicka-ntesla-vu.skole.hr>
Adresa e-pošte:
ss-vukovar-503@skole.t-com.hr
Ravnatelj škole: Đorđe Lukić, prof.

Voditeljice novinarske grupe

Lilijana Radobuljac, prof.
Irina Marić, prof.

Glavni urednik

Aleksandar Požar, 4.b TR

Zamjenica glavnog urednika

Ivana Momčilović, 4.2 TR

Novinari

Zoran Jurčević, Bojana Nemet, Svetislava Šerbić, Nenad Petković, Tamara Žarković, Jelena Janković, Nevena Marin, Antonio Krčić, Aleksandar Požar, Igor Smolčić, Filip Klisurić, Daniel Dino Torma, Mihaela Filipović, Josipa Osmakčić, Ivana Momčilović, Marija Vida, Nataša Mišić

Lektura

Lilijana Radobuljac, prof.
Irina Marić, prof.

Fotografije

Teslići, foto klub Tehničke škole Nikole Tesle

Grafičko oblikovanje Teslići

Tisak RAJS

Naklada 200 primjeraka

Riječ uredništva

Nakon svakog zaključenog broja „Teslića“ učini nam se kako ne znamo o čemu ćemo pisati u sljedećem broju. A onda rujan uvijek donese nešto novo.

I ovu školsku godinu dočekali smo kao podstanari. No, nismo se, u ovom broju, bavili sami sobom. Učinilo nam se da više nema smisla. Opet su nas obilazili novinari, TV kuće, snimali učionice, mjerili radnu temperaturu. Već godinama upozoravamo da naši uvjeti nisu dostojni mladog čovjeka i 21. stoljeća. I svaki put iz nas progovori prkos. Trudimo se biti još bolji, još više sudjelovati, raditi i stvarati. Jesmo li uspjeli, možemo li bolje ili se trebamo prepustiti produžavanju postojećeg, procijenit ćete čitajući teme koje smo priredili za vas.

Sadržaj

VIJESTI IZ ŠKOLE

4. *Sveti Sava u našoj školi*
Laboratorij slave
Kino klub Vukovar
5. *Dan škole*
6. *Natjecanja*
Literarni rad: Jučer sam...
7. *Dan sporta*
8. *Završna konferencija projekta „Zajedno k novom kurikulumu“*
9. *Mostar u Vukovaru*
10. *Varaždin u Vukovaru*
11. *Obljetnica, 22. 12. 2011.*
12. *Nasilje u obitelji*
Međunarodni dan borbe protiv zlouporabe droge

TEMA BROJA

13. *Sanjala sam da sam trudna...*
14. *Ljubav je stvar kemije, a seks fizike*
Mišljenje Marije Lugarić, zamjenice ministra
15. *Svjetski dan borbe protiv AIDS-a*
Opasna spolna bolest
16. i 17. *Spolno ponašanje učenika Tehničke škole Nikole Tesle*
- 18., 19., 20. i 21. *Je li matičar sudac koji osuđuje na doživotnu?*
- 22., 23. i 24. *Dvije majke i dva oca, ovdje među nama*

VIJESTI OKO ŠKOLE

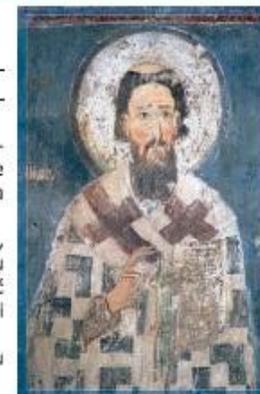
25. *Vukovar film festival*
ZagrebDox
26. *Josipović i Mesić u Vukovaru*
27. i 28. *Engleska*
29. *Mir započinje osmijehom*
Književnost u protoku
30. *Planska igra*
Budi muško klub
31. *English in Action*
Sajam knjiga u Beogradu i Zagrebu
32. *Ljudi, pa ovo i nije tako loše*
33. *Vozila i okoliš*
34. *Biti volonter*
35. *Strip: U rađaonici*
36. *Foto galerija*

Sveti Sava u našoj školi

■ ■ ■ Piše: *Jelena Janković*

27. siječnja 2011. učenici koji slušaju nastavu na srpskom jeziku i ćirilicom pismu obilježili su školsku slavu, Svetoga Savu. Poslije odslušane svetosavske himne, ravnatelj Đorđe Lukić biranim riječima pozdravio je sve prisutne, zaželio im dobrodošlicu i ukratko istaknuo važnost ovog dana i praznika. Protjerej Slobodan Blažić i đakon Bojan Majstorović, vjeroučitelj naše škole, posvetili su i presjekli slavski kolač. Po završetku obreda, prisutnima se obratio svećenik Slobodan Blažić istaknuvši smisao

praznovanja Svetoga Save. Uslijedila je priredba raskošnog sadržaja i programa, a sadržavala je recitacije i kreativne tekstove kojima smo približili život i rad ovoga svetitelja. Kako bismo program učinili još zanimljivijim, izveden je igrokaz u kojem je kroz zanimljivu priču prikazan put kojim je Rastko Nemanjić odlučio poći, odrekavši se kruna i prijestolja i postavši monahom. Time smo ujedno i završili svečanu priredbu poslije koje smo se počastili.

LABORATORIJ SLAVE

■ ■ ■ Piše: *Marija Vida*

Učenica Tehničke škole Nikole Tesle Vukovar Marija Vida, pod mentorstvom profesorice Jelene Danilović, ušla je sa svojom prezentacijom 'Nevidljivo pismo' u završno natjecanje koje je British Council, u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje i CARNetom, organiziralo za učenike srednjih škola. Deset najuspješnijih učenika/prezentera, sedam po glasovima stručnog žirija i tri po glasovima posjetitelja Portala za škole, ušli su u završno natjecanje koje se održalo uživo pred publikom 24.

ožujka 2011. u Zagrebu. O konačnom pobjedniku odlučivao je stručni žiri kojeg su činili: predstavnik CARNeta, znanstvenik, predstavnik AZZO/ASO, jedan od prijašnjih sudionika Laboratorija slave. Cilj natjecanja je poticanje učenika i nastavnika na kreativan pristup učenju i prezentacija srednjoškolskog gradiva iz područja prirodnih i tehničkih znanosti. Ujedno se natjecanjem žele popularizirati prirodne i tehničke znanosti među učenicima, roditeljima te predstaviti široj javnosti.

Kino klub Vukovar

■ ■ ■ Piše: *Marija Vida*

Svečanom projekcijom filmova nastalih protekle godine, održanom u srijedu, 4. svibnja 2011., u sklopu proslave Dana grada Vukovara u Ružičkinoj kući, pred stotinjak uzvanika, za širu vukovarsku javnost otpočelo je djelovanje neprofesionalne, filmske udruge Kino klub Vukovar.

Na programu otvorenja Kino kluba Vukovar prikazano je pet kratkih dokumentarnih filmova. Jedan od filmova koji je prikazan jest i kratki dokumentarni film u kojem su članovi Kino kluba Vukovar prikazali što oni zapravo rade i što žele postići.

Naravno, na otvorenju su prikazani i filmovi s kojima su učenici sudjelovali na ovogodišnjem ZagrebDoxu «Služba u Vukovaru», «Mala Zemlja», «Znaš» i «Učenik učenici».

U Vukovaru su tijekom listopada 2010. g.

organizirane radionice medijske kulture na kojima su polaznici učili o nastanku dokumentarnog filma. Sudjelovalo je tridesetak srednjoškolaca i desetak profesora iz vukovarske Tehničke škole Nikole Tesle.

Radionice su se održavale jednom do dva puta tjedno. Svrha radionica bila je potaknuti mlade na rad u svijetu filma kao i pružanje početnog znanja za daljnji rad. Polaznici su bili podijeljeni u četiri grupe. Svaka je grupa odabrala temu rada, odnosno osobu o kojoj će snimiti dokumentarni film. Filmovi su uspješno snimljeni i bili prikazani na premijeri 15. prosinca 2010. godine u Vukovaru u Ružičkinoj kući.

■ ■ ■ Piše: **Jelena Janković**

16. svibnja 2011. godine naša je škola, prvi put, obilježila svoj dan. Svečanost je započela malonogometnim turnirom u sportskoj dvorani. Publiku su svojim nastupima zabavile mažoretkinje Doris Ostojić i Jelena Janković te članovi raznih folklornih skupina koji su ujedno i učenici naše škole.

Program se nastavio u prostorijama Radničkog doma.

Školski laboratorij

Misao Nikole Tesle - „Čovjek je rođen da radi, trpi i da se bori. Tko tako ne čini, morat će propasti“, bila je vodilja ove svečanosti.

16. svibanj, kao datum koji je proglašen

Izložba foto kluba

Nagrade najboljima

za Dan škole, nije odabran slučajno. Toga dana, 1888., Nikola Tesla je imao prvo predavanje znanstvenoj javnosti. Održao je predavanje s temom „Novi sistem motora i transformatora izmjenične struje“.

Voditeljice programa, Jelena Janković i Nevena Marin, kao i ravnatelj škole, Đorđe Lukić, podsjetili su učenike, nastavnike i goste na uspjehe, uvjete rada i planove kojima se radujemo.

Prvi put u povijesti škole nagrađeni su učenici s najmanje izostanaka i oni koji su školu uspješno predstavljali na natjecanjima. Nagrada je bila jednodnevni izlet na zatvorene bazene u Vinkovcima. Javnim predavljanjem uspješnih učenika i njihovih mentora, utemeljili smo instituciju nagrađivanja i priznanja onima koji su vrijedni i uspje-

Instalacija

šni.

Bez obzira na predrasude koje kolaju o nama, a prije svega se odnose na uvjete rada u kojima živimo i stvaramo, naša je škola dokaz kako, svojim uspjesima, možemo ravnopravno konkurirati svim srednjim školama u Vukovaru.

Ovoga je dana, istovremeno, bio organiziran i Dan otvorenih vrata škole.

Mnogobrojni gosti iz lokalne zajednice, osnovnoškolci i srednjoškolci, imali su prigodu nazočiti raznim prezentacijama strojarke, ekološke i elektro struke, prisustvovati raznim radionicama i ogleđima iz različitih predmeta.

„Neka budućnost kaže istinu i sudi svakog prema njegovom djelu i dostignućima. Sadašnjost je njihova; budućnost za koju sam stvarno radio je moja!“ - Nikola Tesla.

Uzvanici

■ ■ ■ Piše: **Nataša Mišić**

LiDraNo 2011.

Na županijskom natjecanju LiDraNo 2011. godine, održanom u Vinkovcima, učenici naše škole predloženi su za državnu smotru u dvije kategorije: literarni rad učenice Bojane Nemet „Jučer sam...“, pod mentorstvom prof. Lilijane Radobuljac i „Teslići“, školski list naše škole, pod mentorstvom prof. Irine Marić i prof. Lilijane Radobuljac. Bojana i naš list bili su jedini predstavnici vukovarskih srednjih škola na ovom natjecanju.

Engleski jezik

Učenik naše škole, Daniel Došen, pod mentorstvom prof. Tanje Stakić, osvojio je drugo mjesto na županijskom natjecanju iz engleskog jezika i plasirao se na državno natjecanje koje je održano od 13.-15. travnja 2011. u Varaždinskim Toplicama.

Učenik Sebastijan Drobina, pod mentorstvom prof. Tamare Marjanović, osvojio je treće mjesto na županijskom natjecanju iz engleskog jezika.

Informatika

Učenik Slobodan Džakić, pod mentorstvom prof. Miroslava Karana, osvojio je drugo mjesto na županijskom natjecanju iz informatike.

Kemija

15. prosinca 2011. godine učenice IV.1EKT razreda Marija Vida i Olivera Rudić koje su, pod mentorstvom prof. Đurđevke Pecikozić, sudjelovale na školskom natjecanju iz kemije. Učenica Olivera Rudić pozvana je na državno natjecanje.

■ ■ ■ Piše: **Bojana Nemet**

JUČER SAM...

...bila netko drugi. Nisam znala vlastito ime, svoju prošlost, koliko imam godina. U krčljavom sam tijelu osjećala nekog drugog i opirala se nepoznatom. Sanjala sam i drukčije snove.

Nebo i zemlja jučer su bili jedno.

Usudio si se od mene napraviti ono što nikada nisam bila. Nisam voljela kako me voliš. Skrivala sam se, od tebe, na putima tako običnim i već davno izgaženim. Misli sam da me nećeš pronaći među prosječnima.

Satima sam mogla gledati u sivo kamenje i ne raspoznavati boje. Gledala sam *u ništa*.

Da sam tada bila ja, pobjegla bih od tebe.

Prkosno sam se smijala, tada, i nastavljala gledati *u ništa*. Danas sam ja opet ja.

I sve je drugačije.

Prostranstva su me začarala, više ne volim prosječnost.

Boje su me obojile.

Znam svoje ime i koliko imam godina.

Nebo i zemlja su se razdvojili.

Gledam ih širom otvorenih očiju.

Piše: Antonio Krčić

Već tradicionalno, uoči Dana neovisnosti Republike Hrvatske 8. listopada, naša škola organizira Sportski dan. Dan je sporta bio u petak 7. listopada 2011. Učenici naše škole mogli su se natjecati u malom nogometu, stolnom tenisu i šahu.

Za natjecanje u malom nogometu bile su prijavljene 24 ekipe, a došle su 23. Suci na utakmicama bili su Goran Letica i Goran Šekuljica.

Pune tribine

U polufinalno su natjecanje ušle sljedeće ekipe iz skupine A, a rezultati su:

III.2JMO : III.1ET 2:2 (2:3)

III.2TR : III.bTR 0:3

III.1ET : III.bTR 7:6

U skupini B, u polufinalnom su natjecanju ostvareni sljedeći rezultati:

III.aTV : III.1TV 3:7

II.2TR : IV.1TV 0:5

III.1TV : IV.1TV 5:1

Ravnatelj na terenu

U finalu su igrali III.1ET - III.1TV s rezultatom 2:7

Prvo su mjesto osvojili učenici III.1TV (N. Lazić, S. Romić, D. Kovačević, N. Karan, N. Ilinčić, D. Stanković, D. Zorić), drugo je mjesto pripalo III.1ET (R. Drobić, N. Čančarević, Z. Milinković, N. Savatić, B. Stanković, V. Savakić, M. Vlaketić, Đ. Vujaković, V. Vuletić, U. Štula), a treće su mjesto podijelili III.bTR (M. Matić, D. Škarica, T. Lozančić, B. Stojanović, M. Radman, S. Matešić, Z. Španja, M. Lovrić, M. Čavić) i ekipa IV.1TV (M. Mijatović, S. Tripunović, A. Vejić, M. Kokir, D. Kukić)

Stolni tenis

U stolnom tenisu natjecalo se 20 djevojaka. Prvo je mjesto osvojila učenica I.aEKT razreda Martina Šarić, drugo mjesto pripalo je Neveni Petrušić iz III.1EKT razreda, a treće je mjesto zauzela učenica IV.aEKT razreda Mihaela Filipović.

U školskom šahovskom prvenstvu sudjelovalo je šesnaest učenika. Najbolji šahist u školi je učenik II.2TR Nikola Malić, drugo mjesto zauzeo je Vladimir Svrabić iz III.1ET razreda, a treće mjesto pripalo je Martinu Martinu iz III.bTR.

Šah

Piše: Zoran Jurčević

27. listopada 2011. godine, u rodnoj kući Lavoslava Ružičke, od 10 do 12 sati održala se završna konferencija *Zajedno k novom kurikulumu*. Na konferenciji je predstavljajen tijek izvedbe cjelokupnog projekta i krajnji rezultati, Novi kurikulum Tehničke škole Nikole Tesle i Ekonomske škole Vukovar, kao cjeloviti dokumenti.

Ekoloji

Kako bismo učinili prvi korak prema potrebnim promjenama Tehnička je škola Nikole Tesle iz Vukovara, u partnerstvu s Ekonomskom školom Vukovar, aplicirala na natječaj Implementacija novih kurikuluma, u okviru grand

Akreditacija

shema IPA for the Human Resources Development Component in Croatia 2007.-2009. Cilj je projekta bio poboljšati kvalitetu nastave i unaprijediti suradnju škola s lokalnom zajednicom. Projekt je trajao 14 mjeseci. U provedbi projekta sudjelovali su svi profesori obje škole, deset predstavnika institucija

Predavanje Maje Jukić

lokalne zajednice (Obrtnička komora, Policijska postaja Vukovar, Hrvatski zavod za zapošljavanje Vukovar, Centar za socijalnu skrb, Gospodarska komora, lokalna samouprava i udruge), predstavnici Vijeća roditelja i učenika. Multidisciplinarni tim od trideset članova prošao je obuku za izradu KURIKULUMA ŠKOLE.

Strojarska struka

Kurikulum škole vodič je za ostvarenje željenih ciljeva kao i mjera dinamike razvoja škole. Zadaće KURIKULUMA ŠKOLE su: izrada jedinstvenog profila škole, stvaranje individualnog kapaciteta škole s jasnim i konkretno definiranim ishodima postignuća, razvijanje procjene i samoprocjene u obrazovanju, usmjeravanje obrazovnog procesa prema kvaliteti.

Sudionici konferencije

Gradonačelnik Željko Sabo

Projektom je školama omogućena kupovina opreme u vrijednosti 9.400,00 eura kojom će se opremiti strukovni laboratoriji. Suvremena oprema poboljšat će kvalitetu nastave i omogućiti uvođenje inovacija u skladu s tržištem rada i trendovima EU.

Goste konferencije pozdravio je ravnatelj Tehničke škole Nikole Tesle gospodin Đorđe Lukić i

Govor ravnatelja

gradonačelnik Vukovara gospodin Željko Sabo. O kurikulumu škole, zašto je potreban, o njegovom konceptu i o tome kako dalje raditi na kurikulumu, govorila je dipl.ing.el. Maja Jukić. Glavne aktivnosti i ostvarene rezultate projekta *Zajedno k novom kurikulumu* kao i Kurikulum Tehničke škole predstavile su profesorice Tanja Stakić i Sanja Konjević, a Kurikulum Ekonomske škole Vukovar prezentirala je profesorica Lela Đitko. Uz predstavljanje kurikuluma u Kući Lavoslava Ružičke, naš je kurikulum popraćen i štandovima u centru grada na kojima smo predstavili naše struke - elektrotehničku, informatičku, ekološku i strojarsku.

Štandovi škole u gradu

MOSTAR U VUKOVARU

Pišu: *Ivana Momčilović i Tamara Žarković*

Mostarci u posjeti vojarni Vukovar

Od 09. do 15. listopada 2011. učenici Ujedinjenog koledža svijeta (UWCIM) posjetili su našu školu. UWCIM je internacionalni koledž koji obrazuje učenike bez obzira na njihovu vjersku i nacionalnu pripadnost, oni se zajedno bore za isti cilj. Nastava se provodi na engleskom jeziku.

U posjet našoj školi stiglo je šest učenika iz različitih zemalja (Rusija, Njemačka, Bosna i Hercegovina, Makedonija i Izrael). Učenici iz Mostara bili su smješteni u obiteljima naših učenika, a zajedno su s nama slušali nastavu i radili na projektu. Zajednički cilj bio je izrada projekta organiziranja izvannastavnih aktivnosti unutar škole.

Održan je i sastanak sa Savjetom mladih iz Vukovara na kojem se razgovaralo o životu mladih u gradu. Osim što su posjećivali nastavne sate, za učenike iz Mostara organizirani su izleti u Osijek i Ilok te posjet muzeju u Vukovaru i tvornici 'Borovo'. Slobodno vrijeme provodili su zajedno s učeni-

Mostarci u Osijeku

cima-domaćinima družeći se i razmjenjujući iskustva. Učenike-goste iz Mostara ugostile su i dvije novinarki Teslića, Ivana Momčilović i Tamara Žarković.

Ivana Momčilović, IV.2TR: U posjet mi je stigao učenik iz Bosne i Hercegovine - Stefan. Zajedno smo slušali nastavu. Stefan je ambiciozan, zna što želi u životu, obožava matematiku, točnije on je 'mathsfreak'. Vrijeme smo provodili gledajući filmove, družili smo se s ostatkom mostarske ekipe, išli smo u noćne provode. Ovo je bilo, doista, jedno dobro iskustvo u životu, razmijenili smo običaje, razmišljanja i borili se za zajednički cilj - 'projekt izvannastavnih aktivnosti'. Stefan i ja smo ostali u kontaktu, nadam se da ćemo se uskoro ponovno vidjeti i nastaviti naše prijateljstvo.

Tamara Žarković, III.1EKT: Moje prijateljstvo započelo je sa sedamnaestogodišnjom djevojkom iz Makedonije. Bila je gošća moje obitelji, družile smo se, a najviše joj se sviđjela slavonska trpeza. Kaže kako je na koledžu jela samo piletu i suhe proizvode te se poželjela domaće kuhinje. Roditelj nije dugo vidjela pa smo joj mi bili druga obitelj. Sjećam se da je rekla kako je željna "obiteljske harmonije" i kako je to u mojoj obitelji našla, što mi je drago. Iako je Julija hobi plivanja, žao mi je što joj to nisam mogla omogućiti u skromnim uvjetima našega grada.

Zajedno smo išle na predavanja u školi, razgovarale kako o školskim tako i onim ljubavnim problemima, razmjenjivale iskustva i naravno družile se s ostatkom grupe. Ovo je za mene bilo jedno lijepo iskustvo, i nadam se da će ih biti još. Julija me pozvala u Makedoniju, a i ona je, naravno, uvijek dobro došla u moj dom.

Jao, koliko vi jedete!

VARAŽDIN U VUKOVARU

Pišu: *Antonio Krčić i Jelena Janković*

Na završnu konferenciju „Zajedno k novom kurikulumu“, 27. listopada 2011., došli su nam i naši prijatelji Varaždinci.

Svečanoj konferenciji u posjet Vukovaru i našoj školi nazočili su ravnatelj Igor Kos, dvije profesorice hrvatskoga jezika, dva profesora i tri mlada novinara njihove škole.

Poklon Varaždinaca

Dočekali smo ih i s njima provedli cijeli dan. Posjetili smo Ovčaru i Spomen-dom, a nakon toga smo se uputili u „našu“ školu. Upoznali smo ih s radnim (ne)uvjetima.

Varaždinska Elektrostrojarska škola je prva škola iz Hrvatske koja nam je pružila moralnu ruku, oni su prvi koji su rekli da im je žao i da žele pomoći.

Bez obzira na naše podstanarstvo, divili su se našoj želji da se i dalje borimo kako bismo ostvarili što bolje

Varaždinci na obali Dunava

Ravnatelj Kos

rezultate na državnoj maturi i natjecanjima. Tehnička škola Nikole Tesle Vukovar i Elektrostrojarska škola Varaždin zajedno su prijavile IPA projekt te se nadamo daljnjoj uspješnoj suradnji.

Na prijemu kod ravnatelja

Želimo razmijeniti iskustva, a Elektrostrojarska škola želi nam pomoći u pokretanju jednog novog zanimanja (mehatronika) kako bismo i mi uspješno spojili robotiku, mehaniku i elektrotehniku.

Kao pravi slavonski domaćini počastili smo ih fišem, ribom i kolačima u restoranu na Dunavu. Druženje je bilo prekrasno, žao nam je što sve lijepo doista kratko traje.

Naši su dragi prijatelji posjetili i članove udruge Vukovarske iskrice koji su ih uveselili svojim radovima i pjesmom te im poželjeli sretan povratak u Varaždin. Sljedeći susret zakazan je u Varaždinu kada ćemo odmjeriti snage u sportskim natjecanjima za njihov Dan škole.

Piše: **Nevena Marin**

22. prosinca 2011. godine u prostorijama Radničkog doma (tzv. Ledene dvorane) Tehnička je škola Nikole Tesle obilježila 75. obljetnicu otkako je Uprava Savske banovine, svojom odlukom i rješenjem, br. 32048, 1936. odobrila Bati da o svom trošku organizira školu za učenike i pomoćnike u Borovu naselju, a za potrebe tvornice.

Stolni tenis

Obilježavanjem ove obljetnice, prisjetili smo se povijesti Bate i njegove škole, kako se razvijala, što je značila i što danas znači za ovo područje, te kako je cijeli program osnivanja škole značio mnogo više.

Natjecanje u šahu

Obilježavanje ove obljetnice potpomognuto je sredstvima Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. U prijedodnevnom satima održano je natjecanje u šahu i stolnom tenisu.

Predstavljanje novog projekta

Obljetnicu smo uveličali kulturno-umjetničkim programom koji je obuhvaćao prikazivanje filma o našoj školi Odavde do nigdje, recitacije dviju pjesama Desanke Maksimović u izvedbi učenika trećeg razreda Nevena Marin i Jelene Janković. Učenica drugog razreda Doris Ostojić

Makedonska pjesma

predstavila je Prijedlog za pokretanje inicijative za otvaranje prostora u novoobnovljenoj školi koji će pričati priču o povijesti škole i Borova naselja. Ove smo večeri poslušali i najbolje

Božićne pjesme

ovogodišnje radove učenika Slobodana Gavrića, Vanje Adamović i Dajane Pavković. Makedonsku pjesmu Dimna Juda otpjevali su nam Nikola Devedžić, Nemanja Abadžić, Svetislava Šerbić, Tamara Žarković, Violeta Mazur, Nataša Mišić i Marija Vida. Scenski igrokaz Svjetlo se ne smije ugasiti priredile su učenice Mihaela Filipović, Josipa Osmakčić, Eleonora Obradović, Andrea Karlović, Christine Latsch, Martina Elez, Milana Kovačić i Lucija Pavlentić s vjeroučiteljem Tihomirom Kova-

Prepuna Ledena dvorana

čićem. Za kraj, kako bismo se nasmijali, učenica Mihaela Filipović izvela je kratku monodramu Pismo srednjoškolke.

Pismo srednjoškolke

Našu su svečanost uveličali dragi nam gosti iz grada Vukovara, naši roditelji i profesori, učenici i ostali djelatnici škole. Nadamo se da ćemo češće imati povoda obilježiti važne događaje za našu školu.

U pomoć, hladno nam je!

Budući da su vanjske temperature zraka bile u minusu, u tzv. Ledenoj dvorani bilo je još hladnije. Neki su to podnijeli dostojanstveno, nekima je bilo dosadno (vidi fotografiju u prilogu sa SOS pozivom u pomoć), a neki su uživali u programu. Sto ljudi, sto čudi!

Piše: **Aleksandar Požar**

Nasilje u obitelji

„Živim život bez nasilja“ naziv je kampanje koju su pokrenuli Ministarstvo unutarnjih poslova i Ujedinjeni narodi u RH.

Povod za akciju bio je 25. studeni kad se obilježava Međunarodni dan sprječavanja nasilja nad ženama te zaključci međuregionarnog sastanka „Nasilje u obitelji i nad ženama“, koji je početkom listopada iniciralo Ministarstvo unutarnjih poslova.

Akciju „Živim život bez nasilja“ provela je i Policijska postaja Vukovar u našoj školi. U srijedu, 10. studenoga 2011. učenici naše škole imali su priliku poslušati predavanje o (ne) nasilju.

Nositelji projekta su MUP RH i UN u RH, a partneri u provođenju aktivnosti su: Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti (Obiteljski centri), Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi, Ministarstvo pravosuđa, Agencija za odgoj i obrazovanje te Udruga civilnog društva.

Cilj predavanja bio je senzibiliziranje učenika na problem nasilja, a posebno žrtava na prijavljivanje obiteljskog nasilja.

TIPOVI NASILJA U OBITELJI

- nasilje odraslih međuosobno (bračno nasilje)
- nasilje nad djecom
- nasilje nad roditeljima
- nasilje i zlostavljanje starijih osoba

ZAKON O ZAŠTITI U OBITELJI

Štetna nasilja u obitelji kao:

- ozbiljnu prijetnju tjelesno ili psihično prebiti na integritetu osobe
- ozbiljnu štetu prestankom jednog člana obitelji koji može prouzročiti ili izazvati strahove da će preživjeti fizičku i psihičku štetu
- prouzročiti ozbiljnu štetu ili ozbiljnu ugroženost ili povredu dostojanstva
- fizički napad bez oružja ili namještanje tjelesna ozljeđivanja ili smrti
- seksualni napad, višestruki, ponovljeni, razvijanje pogoršanih razmjera i drugi namještanje seksualnog zlostavljanja
- optužbe zlostavljanja
- štetu i/ili drugi namještanje zlostavljanja
- prouzročiti štetu ili ugroženost zbog krivice ili komuniciranja s trećim osobama
- oštećenje ili uništenje imovine ili posredstvom koje se to učini

POSLEDICE NA ŽRTVE OBITELJSKOG NASILJA

- strah
- nesigurnost
- teška sila i zlostavljanje
- depresija
- bijesna srdžba
- agresija

Djeca koja su svjedočili nasilju u obitelji rizičnija su za pojavu cijelog niza emocionalnih problema i problema u ponašanju

- lošiji školski uspjeh
- nepokornost
- povećan rizik od otkida
- teškoća u stvaranju bliskih odnosa u odrasloj dobi
- nedogledna opasnost prijetnje nasilja

Učenici su imali priliku tijekom predavanja pogledati razne televizijske spotove o nasilju u obitelji.

Predavači su učenicima govorili o nasilju u obitelji, kako se ono može spriječiti, a učenicima su podijeljeni i promotivni materijali.

Međunarodni dan borbe PROTIV zlouporabe DROGE

Piše: **Antonio Krtić**

Godine 1987., Opća skupština UN je odlučila je da će obilježavati Međunarodni dan borbe protiv zlouporabe droga i nezakonitog prometa drogama i tako izrazila svoju odlučnost za jačanje djelovanja i suradnje kako bi se postigli ciljevi međunarodnog društva bez droge.

Prema riječima Kofija Annana, glavnog tajnika UN-a "nedopuštene droge uništavaju bezbroj individualnih života i potkopavaju naše društvo. Suočavanje s nedopuštenim trgovanjem drogama i njezine posljedice ostaju glavni izazov za međunarodnu zajednicu."

O narkoticima

Kancelarija Ujedinjenih naroda za droge i kriminal (UNODC) vodi međunarodnu kampanju s ciljem podizanja svijesti o velikom problemu koji droga predstavlja za društvo, a posebno za mlade. Cilj je potaknuti ljude i mobilizirati podršku za kontrolu lijekova.

Međunarodna kampanja "Da li droga kontrolira tvoj život? Vaš život. Vaša zajednica. Nema mjesta za droge." želi naglasiti da su destruktivni učinci nedopuštenih droga briga svih nas. Njihova upotreba štodi pojedincima, obiteljima i društvu u cjelini. Tijekom studenoga 2011. inspektori Policijske postaje Vukovar učenicima prvog razreda održali su predavanje o vrstama droge, njihovom korištenju i učestalosti uporabe kod srednjoškolaca. Inspektori poručuju našim mladima kako je u njihovoj dobi, pritisak vršnjaka da eksperimentiraju s nedopuštenim drogama jak s obzirom na često nisko samopoštovanje. Također, oni koji uzimaju droge imaju tendenciju da su bilo krivo ili nedovoljno svjesni zdravstvenih rizika koji su uključeni zbog toga.

Uh!

Ono što se događa oko nas, važno je primijetiti, razumjeti, proučiti i ne osuđivati odmah, bez razgovora i promišljanja. Maloljetničke trudnoće nisu rijetkost u našoj školi. Ljubav je oko nas, u seksualne odnose stupamo sve ranije. No, znamo li sve? Ili se samo pravimo?

Na najave našeg ministarstva kako će se u škole uvesti zdravstveni odgoj temeljen na činjenicama i educirati djecu kako ne smiju neodgovorno stupati u spolne odnose, da moraju i u tom dijelu paziti na svoj dignitet pokazat će se, kroz ovu temu broja, izuzetno važan i potreban.

Anketirali smo učenike, razgovarali s maloljetnim roditeljima u našoj školi, proučili najteže spolno prenosive bolesti, slušali predavanja, intervjurali profesore koji su u braku i rade zajedno u školi. Novinarica Bojana Nemet povest će nas u temu broja literarnim radom „Sanjala sam da sam trudna...“ Zamišljena situacija, a nadamo se i ostali tekstovi, navest će nas na drugačije, pametnije i zrelije ponašanje.

SANJALA SAM DA SAM TRUDNA...

■ ■ ■ Piše: Bojana Nemet

Bila je to najljepša noć u mom životu. Samo on, ja i naša ljubav.

Nisam se pokajala, no svaki dan poslije toga bio je drugačiji od ostalih. Kako je vrijeme odmicalo i kako sam križala dane na kalendaru, moj je strah sve više rastao. Po prvi put u životu poželjela sam vidjeti krvavo rublje, no to se nikako nije dogodilo. Sjedila sam satima u zatvorenoj sobi koja mi se svakim danom činila manjom, kao da mi se zidovi sve više i više približavaju. Shvatila sam da postaje sve ozbiljnije.

Mama je pokušavala razgovarati sa mnom, no bila sam drska i ponašala sam se kao da se moj život ne tiče nje, nesvjesna da mi ga je ona podarila. Nisam imala hrabrosti otići u ljekarnu i zatražiti test za trudnoću. Sve sam držala u sebi i sav sam taj pritisak svakim danom sve teže podnosila.

Odlučila sam sve ispričati najboljoj prijateljici jer je to bio pretežak teret da bih ga sama nosila. Dok sam joj pričala, zurila je u mene u nevjerici. Plakale smo zajedno. Kao i uvijek bila je uz mene i učinila mi veliku uslugu i kupila test za trudnoću. Skrila sam ga ispod majice i krenula u kupaonicu na katu jer su brat i mama bili u prizemlju. Penjala sam se uz stepenice i čvrsto držala rukohvat jer su mi noge klecale i u glavi bubnjalo. Sjedila sam u kupaonici, na podu, i skupljala snagu. Suze su mi lile niz lice. Test je bio pozitivan. U tom trenutku vrijeme je stalo, glava mi je po prvi put bila prazna. I što sada? Pokušala sam se sabrati. Iskorišteni sam test sakrila na dno košare za rublje i odlučila ga ostaviti tamo sve dok ne budem sama kod kuće kako bih ga mogla baciti negdje gdje ga nitko neće vidjeti. Otišla sam u dnevnu sobu, uzela telefon i utipkala broj najbolje prijateljice koja je obećala da će odmah krenuti. Trebao mi je netko tko me neće osuđivati, tko će me zagrliti, ohrabriti me i biti samo moj. Sjela sam u kut, gledala u jednu točku i pitala se što će biti sa mnom. Prijateljica je ušla, čvrsto me zagrlila i obećala mi pomoći najviše što bude mogla. "Što da radim, kako da kažem mami?" - upitala sam ju jecajući. Šutjela je neko vrijeme i savjetovala me da prvo obavijestim dečka da će postati tata i da najprije o svemu porazgovaram s njim. Samo sam spustila pogled. "Želiš li abortirati?" - upitala me. Tim pitanjem bila sam duboko povrijeđena i srdito joj odgovorila kako je to posljednje što bih učinila jer je to nerodeno dijete nevino i ja mu nemam pravo uskratiti slatki okus života.

Nakon njenog odlaska, utonula sam u san, a ujutro sam nabacila lažni smijehak i otišla u školu ranije nego inače.

Sjela sam u park pokraj škole i ugledala ga kako prilazi. Radosno je dotrčao do mene, pričajući mi o svojim planovima za vikend i kako se namjerava napiti s dečkima, kako mu je bilo super sa mnom, kako... Boljelo me gledati ga zaigranog i veselog, znajući da se i njemu mijenja život. "Nakon one večeri sve je bilo tako čudno, osjećala sam se drugačije..." - rekla sam mu gutajući knedlu. "Nisi morala to napraviti, ja te nisam prisiljavao, mogao sam čekati, meni je važno samo da si kraj mene, da znam da te imam..." - tužno mi je odgovorio. "Znam, ali počela sam sumnjati, napravila sam test za trudnoću..." - spustila sam pogled. "Pozitivan je..." Zurio je u mene nekoliko sekundi i nakon toga se nasmijao, iskrenije no ikad. "Moje dijete, rodit ćeš moje dijete, ne razumijem zašto si tužna, to je najljepša vijest u mome životu, imat ćemo obitelj" - bio je ushićen. "Ali kako da kažem drugima, kako da kažem mami, svi će me osuđivati" - upitala sam ga. "Zar je to važno, zar je važno što misle drugi, tvoja mama će to nekako prihvatiti, pa ti si joj kći, voli te..."

Očaj ili...

Shvatila sam da je u pravu i znala sam da želim to dijete i da volim njegovog oca. Otišli smo u školu, sretniji no ikada. Nisu nas brinule ni ocjene niti namrgođeni profesori. Kod kuće sam ugledala majčino zabrinuto lice, no nisam obraćala pažnju na to, nije ništa novo da se zabrine kada dođe poštar s hrpom računa i kada znaš da moraš rasporediti novac kojeg i nema baš puno. Tek sam navečer sišla dolje, na večeru. Znala sam da od sada jedem za dvoje. Poslušila mi je večeru i rekla: "Zar si mislila da ja ne perem rublje"? Sledila sam se!

"Zašto mi ništa nisi rekla, znaš da sa mnom možeš razgovarati o svemu, oduvijek sam ti govorila da ću biti uz tebe što god se dogodilo" - gledala me očima punima majčinske ljubavi. Zaplakala sam. "Ne plači sad, znam da ćeš biti dobra mama, ti znaš voljeti" - rekla je ohrabrujući me. "Oprost mi" - rekla sam postidjeno. "Nemam ti što oprostiti, ali ti moram ti reći da nije lako biti majka i da moraš sama sa sobom razjasniti jesi li spremna na tu veliku obvezu?" "Jesam, volimo se, nisam to planirala tako rano, no zasigurno ne želim abortirati, rodit ću to dijete..." - brbljala sam, želeći što prije izreći i odluku i želje i maštanja. Nasmijela se i rekla mi kako testovi nisu 100% sigurni i savjetovala me da odem na ginekološki pregled.

Bila je sa mnom u ordinaciji. Držala sam je grčevito za ruku, bojala se, micala pri izgovaranju svog imena...

Još uvijek sam je držala za ruku dok me budila za školu.

Naginjala se da me poljubi, onako, usput, jer je znala da se već dugo vremena otimam ovakvim izljevima nježnosti.

Ležala sam, sklupčana. Sve se promijenilo.

U školu sam dotrčala sekundu prije zvona. Ispod klupe sam pročitala njegovu poruku. "Hej, sinoć sam te zvao. Nisi se javljala. Nadam se da si me sanjala..."

Nasmijala sam se glasno. I profesor me prijekorno pogledao.

Brzinom munje utipkala sam poruku.

„Samo da znaš što sam sanjala! Vidimo se pod velikim odmorom. Kupi mi hrenovku u tjestu ako izađeš prvi!“

Preputila sam se.

LJUBAV JE STVAR KEMIJE, A SEKS FIZIKE

■ ■ ■ Piše: Filip Klisurić

Zašto je u Hrvatskoj sve više maloljetničkih trudnoća - oko 2.000 godišnje - i majki iz školskih klupa - oko 1.700? Tko je sve zakazao u našem sustavu?

Prema podacima Svjetske zdravstvene organizacije, u Hrvatskoj na tisuću djevojaka u dobi od 15 do 19 godina zatrudni njih 13. To je gotovo upola manje od europskog prosjeka (23), no podaci su i dalje alarmantni, pogotovo ako usporedimo odnos domaćih institucija prema maloljetnim trudnicama, s onim kakav iste djevojke dočekuju na Zapadu.

Protokol postupanja u slučaju pojave maloljetničke trudnoće tek je u izradi, a do tada se svakom slučaju pristupa individualno.

Najgora mogućnost jest kad djevojka izgubi roditeljsku podršku. Dijete tada raste u institucionalnom okruženju, a ne u obitelji, što bi bila idealna situacija i za majku i za dijete. Većina se stručnjaka slaže kako roditelje netko treba i podučiti majčinstvu.

Lani je, prema podacima Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, u Hrvatskoj rodilo 1.635 djevojaka mlađih od 19 godina, a u istoj populaciji zabilježeno je 378 pobačaja - dakle, oko 2.000 maloljetničkih trudnoća. Prema podacima Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, kroz njihov sustav prošlo je tek 169 maloljetnih majki, što je samo desetina onih koje su bile u bolnicama! Problemi s kojima se tinejdžerka susreće su

već spomenuti nastavak školovanja, izoliranost od ostatka generacije, ali i nastavak rizičnog ponašanja. Prema raspoloživim statistikama naime, četvrtina maloljetnih majki unutar dvije godine od poroda rodi i drugo dijete. Osim socijalnih, maloljetnička trudnoća često ima i negativne zdravstvene posljedice. Komplikacije su puno češće, kao i prerani porodi, usporeni razvoj djeteta i smrtnost novorođenčadi.

Obrazovni sustav digao je ruke. Mlade se ne educira o zaštiti od trudnoće, niti ih se uči kako se zaštititi od pritiska vršnjaka. Trebali bismo se ugledati na skandinavske zemlje, koje bilježe najmanji broj maloljetničkih trudnoća. Ali kod njih je razvijen i sustav prevencije, a seksualni odgoj prisutan je od najranijeg obrazovanja.

Ljubav

Maloljetnička trudnoća

U maloljetničkoj trudnoći prednjači Slavonija

Najviše je maloljetničkih trudnoća u Slavoniji; prednjače Osječko-baranjska, Brodsko-posavska i Vukovarsko-srijemska županija. Četvrti je, očekivano, Grad Zagreb, a peta Splitsko-dalmatinska županija. Najmanji broj maloljetničkih trudnoća zabilježen je u Ličko-senjskoj, te Šibensko-kninskoj županiji.

Mišljenje Marije Lugić, zamjenice ministra znanosti, obrazovanja i sporta

Marija Lugić

Seksualni odgoj i obrazovanje (kao dio cjelovitog zdravstvenog odgoja i obrazovanja) nam treba jer:

1. mladi stupaju u seksualne odnose s prosječno 17 godina, a u brak s prosječno 26 god.
2. U RH je prisutan negativan epidemiološki trend i širenje spolno prenosivih infekcija. Prema podacima Doma zdravlja studenata, oko 15-18% seksualno aktivnih studenata je zaraženo klamidijom, a 10-12% HPV-om. Podaci iz istraživanja provedenih u posljednjih šest godina pokazuju da 30-42% mladih prilikom prvog spolnog odnosa se nije koristilo nikakvom kontracepcijom, a da prezervative redovno koristi 34-44% mladih.
3. Prikupljeni i proučeni dokazi iz međunarodne prakse pokazuju da mladi ljudi kojima je pružena zadovoljavajuća informacija o seksualnom pitanjima naginju odgovornijem i sigurnijem ponašanju te da je vjerojatnost njihova izlaganja seksualnim rizicima bitno manja nego li u seksualno im needuciranih vršnjaka
4. utvrđeno je da programi seksualne edukacije: (a) dokazano povećavaju razinu znanja o reprodukciji, trudnoći, spolno prenosivim infekcijama i metodama prevencije; (b) ne promiču raniju ili povećanu seksualnu aktivnost mladih, ali mogu utjecati na sigurnije seksualno ponašanje, kao što je upotreba prezervativa i drugih metoda za sprječavanje začea; (c) imaju obaveštavajući utjecaj na seksualne stavove, vještine i ponašanja, kao i na smanjenje stope neželjenih trudnoća.

SVJETSKI DAN BORBE PROTIV AIDS-a

■ ■ ■ Piše: Josipa Osmakčić

1. prosinca 2011. godine učenici naše škole poslušali su predavanje o *Spolno prenosivim bolestima* povodom Svjetskog dana borbe protiv AIDS-a.

Ovo je predavanje našim učenicima održao, student treće godine Medicinskog fakulteta iz Osijeka, Nenad Čekić.

Predavanje je obuhvatilo najvažnije bakterijske (sifilis, klamidija i gonoreja) i virusne spolne bolesti (genitalni herpes, humani papiloma virus - HPV, AIDS).

Uz svaku prikazanu spolnu bolest navedeni su simptomi kod muškaraca i žena te prikazane fotografije na kojima su se mogle uočiti te bolesti.

Prezentirani su rezultati pojava spolnih bolesti u Hrvatskoj, a oni nisu nimalo ohrabrujući. Istraživanja pokazuju kako 60% žena tijekom spolnoga života biva zaraženo HPV-om.

Učenicima su prezentirana i kontracepcijska sredstva, a veliki je naglasak stavljen na prezervativ kao jedan od najsigurnijih načina izbjegavanja zaraze.

DIJAFRAGMA

INTRAUTERINA KONTRACEPCIJA

HORMONSKA KONTRACEPCIJA
KONTRACEPATIVNE TABLETE

Kondom za žene (femidom)

Kontracepcija

Ovom se prezentacijom, još jednom, pokušalo utjecati na svijest srednjoškolaca te ih upozoriti i poučiti odgovornom seksualnom ponašanju.

OPASNA SPOLNA BOLEST

■ ■ ■ Piše: Filip Klisurić

Nova prijetnja: Mutirana gonoreja širi se rapidno - nema lijeka

Supergonoreja otkrivena je u Japanu, a vjeruje se da je broj oboljelih velik.

Utvrđeno je da nova bolest može izazvati neplodnost kod žena i muškaraca, a ukoliko se proširi na krvni sistem može biti opasna po život.

Iako je gonoreja jedna od najlakše tretiranih seksualno prenosivih

bolesti, novootkrivena supergonoreja širi se brzo, a stručnjaci još uvijek nisu otkrili lijek. Švedski znanstvenici, koji su i pronašli novu bolest, boje se da je ova gonoreja mutirala i razvila otpornost prema dosadašnjem tretmanu. Iako je zasad samo jedan slučaj prijavljen, smatra se da postoji mnogo drugih slučajeva koji nisu prijavljeni.

Od obične gonoreje pacijenti su se mogli izliječiti samo jednom tabletom ili injekcijom, dok supergonoreja ne reagira ni na jednu vrstu antibiotika.

Važno je znati!

Još od davne 1940. antibiotici su bili standardni tretman liječenja protiv gonoreje. Liječnici su najavili testiranje novih lijekova kako bi pokušali naći pravi tretman protiv supergonoreje.

Anketa učenika

SPOLNO PONAŠANJE UČENIKA TEHNIČKE ŠKOLE NIKOLE TESLE

■ ■ ■ Pišu: Mihaela Filipović, Josipa Osmakčić, Nevena Marin

■ ■ ■ Pišu: Aleksandar Požar, Filip Klisurić, Antonio Krčić

Treba znati...

Adolescencija je živo i burno razvojno razdoblje u životu čovjeka, razdoblje fizičkog, psihičkog, emocionalnog i socijalnog sazrijevanja. To razdoblje karakterizira brzi fizički rast i razvoj, spolna zrelost i početak spolne aktivnosti, često prisutan specifičan način razmišljanja u kojem trenutačne potrebe imaju prednost pred dugoročnim posljedicama, sklonost rizičnom ponašanju i stjecanje loših navika koje mogu ugroziti zdravlje i život.

Adolescentne osobe su vrlo često emocionalno nezrele i nestabilne, emocionalni razvoj zaostaje za njihovim fizičkim i spolnim razvojem što ponekad rezultira rizičnim spolnim ponašanjem. Rano stupanje u spolne odnose, često mijenjanje partnera i spolni

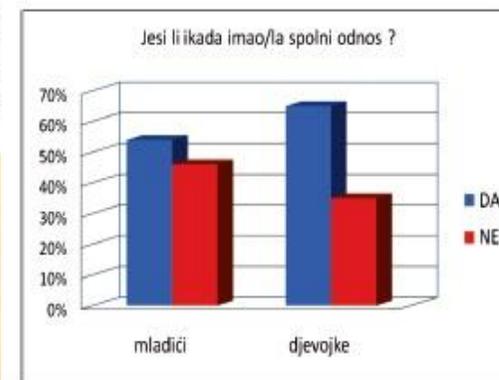
odnos bez adekvatne zaštite može imati trajne posljedice za zdravlje svakog takvog pojedinca. Često je rano seksualno iskustvo povezano i s drugim oblicima rizičnog ponašanja kao što su pušenje, pijenje alkohola i eksperimentiranje s drogama.

Ovu anketu radili smo da bismo što bolje upoznali spolno ponašanje i navike srednjoškolaca i uočili eventualne razlike u ponašanju mladića i djevojaka, te razlike u ponašanju učenika trogodišnjih i četverogodišnjih zanimanja. Anketom su obuhvaćeni učenici od prvog do četvrtog razreda naše škole.

Istraživanje je provedeno početkom prosinca školske godine 2011./12. i obuhvatilo je 10% ispitanika naše škole, odnosno anketu je ispunio 51 učenik - 31 mladić i 20 djevojaka. Rezultati pokazuju da je spolno aktivno 50% učenika/ca.

REZULTATI ISTRAŽIVANJA

Prvo pitanje naše ankete bilo je *Jesi li ikada imao/la spolni odnos?* Odgovor na to pitanje nam pokazuje da postoji razlika među spolovima. Spolni je odnos imalo 17 mladića i 13 djevojaka, dok 14 mladića i 7 djevojaka nisu imali do sada spolne odnose.

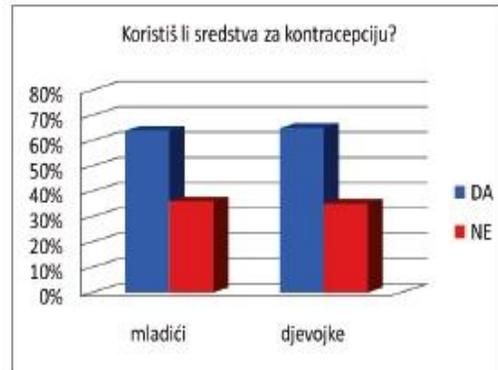
Je li ovo rješenje...

Što se tiče dobi stupanja u spolne odnose, 7 mladića imala su spolne odnose do 15. godine, 6 djevojaka također je imalo spolne odnose do 15. godine. Ipak je veći broj onih koji spolne odnose nisu imali do 15.

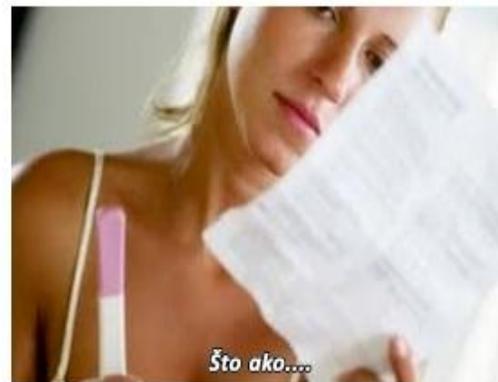
godine, a među njima su 10 mladića i 7 djevojaka.

Jednog su partnera do sada imale 9 djevojaka, a jednu partnericu 9 mladića. Pet mladića imalo je dvije partnerice, a 2 djevojke dva partnera. Tri mladića i dvije djevojke imali su tri i više partnera.

Od ukupnog broja ispitanika 20 mladića koristi kontracepciju, a 11 ih ne koristi, 13 djevojaka koristi i 6 ih ne koristi kontracepcijsku zaštitu tijekom spolnih odnosa.

Kao najčešće sredstvo kontracepcije navodi se prezervativ kojeg upotrebljava 15 spolno aktivnih mladića i 6 spolno aktivnih djevojaka. Pilula, kao najsigurnije sredstvo zaštite kod naših ispitanika, koristi se u malom postotku i to kod 2 mladića, a kod 5 djevojaka.

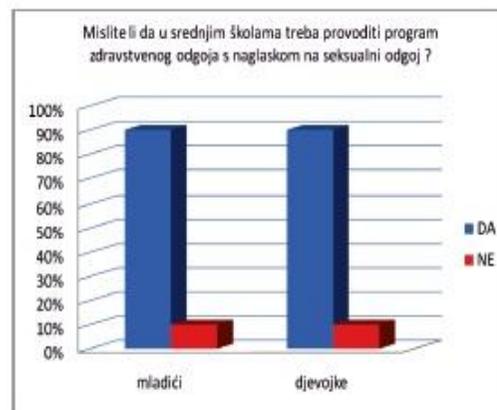
Najčešće bolesti za koje učenici znaju su: AIDS, HPV, sifilis, gonoreja, triper, stidne uši, herpes i gljivice.

Četiri učenika naše škole smatra kako u Hrvatskoj

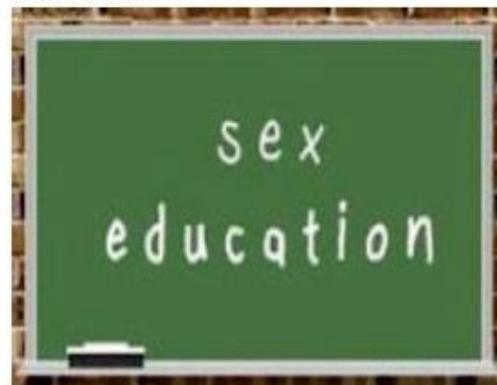
godišnje ima 500 maloljetničkih trudnoća, 20 ih misli kako ih ima 800 tijekom godine, njih se 11 odlučilo za 1000, 16 ih je znalo da je ipak riječ o 2000 maloljetničkih trudnoća.

Na pitanje o zastupljenosti maloljetničkih trudnoća u hrvatskim regijama 11 učenika misli da ih najviše ima u Zagrebu, 31 učenik izdvojio je Slavoniju, 9 učenika izdvojilo je Dalmaciju, a nijedan učenik nije se odlučio za Istru.

Na pitanje **Mislite li da u srednjim školama treba provoditi program zdravstvenog odgoja s naglaskom na seksualni odgoj?** učenici odgovaraju pozitivno i to 28 mladića i 18 djevojaka, 3 mladića i 2 djevojke imaju negativno stajalište o tome.

Ovi podaci nam govore da se nastavnici i zdravstvena struka moraju još više angažirati u svom radu, postati što dostupniji adolescentima u rješavanju njihovih problema i pomoći im u što lakšem odrastanju i ulasku u život odraslih.

JE LI MATIČAR SUDAC KOJI OSUĐUJE NA DOŽIVOTNU?

■ ■ ■ Piše: Svetislava Šerbić

■ ■ ■ Piše: Nenad Petković

Ozbiljne teme su nas iscrpile, uplašile i ojačale. Bilo je, za promjenu, lijepo razgovarati s profesorima, uvijek spremnima za šalu i osmijeh. Razgovarali smo s onima koji su uvijek zajedno, i kod kuće i na poslu. Bračni parovi u našoj školi nisu rijetkost, prije nekoliko godina bilo ih je još i više. Razgovarali smo s mlađom generacijom, pridobili ih svojim pitanjima. A kako su nam odgovorili, pročitajte na sljedećim stranicama.

Sanja i Boris Konjević

Profesorica: Zanimljivo, nosi mi torbu, knjige i dnevnik, kao u školi.

Profesor: Ludo i nezaboravno.

4. Kako vam je bilo na početku zajedničkog rada u školi, a kako se danas osjećate?

Profesorica: Prije sam za svaku sitnicu gledala u njega - što bi on, sad sam prilično samostalna u radu.

Profesor: Pitanje je predugačko.

5. Je li teško biti profesorica / supruga odnosno profesor / suprug?

Profesorica: Ponekad da.

Profesor: Nije.

6. Koliko često unutar svoga doma razgovarate o školi i učenicima?

Profesorica: Ponekad, kad se nešto zanimljivo dogodi.

Profesor: Vrlo rijetko, više ogovaramo kolege profesore.

7. Ukoliko predajete u istom razrednom odjelu, tko je stroži profesorica ili profesor? Zaključujete li iste ocjene?

Profesorica: Kad smo predavali u istim razredima bila sam blaži profesor jer sam bila početnica.

Profesor: Ne predajemo u istim razredima.

8. Biste li i svojoj djeci preporučili rad u školi?

Profesorica: Nisam sigurna.

Profesor: Ne.

1. Kada ste i na koji način upoznali svoga supruga / suprugu?

Profesorica: U punom amfiteatru na fakultetu - sjedio je iza mene.

Profesor: Na fakultetu.

2. Koliko dugo ste u braku, a koliko dugo ste i radne kolege?

Profesorica: U braku smo 10 godina, a radne kolege 6 godina.

Profesor: U mraku, mislim u braku 10 godina, radne kolege 5 godina.

3. Kako je to kad supružnici rade zajedno?

9. Koliko često posao nosite kući? Trpi li zbog toga vaša obitelj?

Profesorica: Da, nosim sav posao kući, gotovo ništa ne ostavljam za rad u školi i definitivno trpi obitelj.

Profesor: Posao se redovno nosi kući, ali obitelj ne trpi.

10. Tko u vašoj obitelji uči i piše zadaće s djecom, a tko je zadužen za kućanstvo? Obavljate li kupovinu zajedno ili prepustite suprugu / supruzi obiteljske financije?

Profesorica: Ja učim i pišem zadaće s djecom, zajedno smo zaduženi za kućanstvo, sitnu svakodnevnu kupovinu obavlja suprug, a krupnu kupovinu obavljamo zajedno.

Profesor: Uglavnom se svi poslovi dijele.

11. Nakon napornoga dana, imate li dovoljno vremena za sebe?

Profesorica: Nikada

Profesor: Da, uvijek.

12. Družite li se dovoljno s prijateljima? Koje su to zajedničke aktivnosti i mjesta koja posjećujete?

Profesorica: Odlazak na kavu, kazalište, kratka vikend putovanja.

Profesor: Uobičajeno druženje, kafić, Dunav, vikendica.

13. Što vas čini sretnom / sretnim?

Profesorica: Zdrava djeca, mir u meni i oko mene.

Profesor: Uspjeh moje djece.

14. Kako se pripremate za nadolazeće blagdane?

Profesorica: Čišćenje i ukrašavanje doma, kupovina darova, pakiranje djece za odlazak baki i djedu.

Profesor: Bez posebnih priprema.

Sanja Rašić i Vlado Jakopiček

1. Kada ste i na koji način upoznali svoga supruga / suprugu?

Profesorica: Moj prvi dan u školi bio je posvećen upoznavanju s profesorima elektro struke, a među njima je bio i jedan tih i dobro raspoložen sredovječni mladić odnosno Vlado (mislim da nije bio u plavom mantilu).

Profesor: Upoznali smo se kada je Sanja došla raditi u našu školu.

2. Koliko dugo ste u braku, a koliko dugo ste i radne kolege?

Profesorica: Znam, samo, da smo duže radne kolege nego supružnici.

Profesor: Radne smo kolege više od 6 godina, a zajedno smo oko 4,5 godine.

3. Kako je to kad supružnici rade zajedno?

Profesorica: Sasvim normalno.

Profesor: Odlično!

4. Kako vam je bilo na početku zajedničkog rada u školi, a kako se danas osjećate?

Profesorica: Trenutno situacija može biti vrlo dramatična - nakon završenog radnog dana se pitam: „Gdje je jedno dijete, gdje je drugo dijete, gdje je Vlado, a gdje sam ja i koga trebam odvesti, dovesti ili pokupiti?“ Prije je bilo baš „laganini“ i pomalo dosadno.

Profesor: Nema velike razlike.

5. Je li teško biti profesorica / supruga odnosno profesor / suprug?

Profesorica: Ne, možda je samo teško profesoru / suprugu.

Profesor: Nije.

6. Koliko često unutar svoga doma razgovarate o školi i učenicima?

Profesorica: Da, razgovaramo, ako nas neko oduševi ili neku dobru anegdotu možemo prepričavati danima.

Profesor: Ponekad.

7. Ukoliko predajete u istom razrednom odjelu, tko je stroži? Zaključujete li iste ocjene?

Profesorica: Nažalost, ja sam na strožoj strani ulice. No, primjećuju se lagane promjene.

Profesor: Ne znam, mislim da je Sanja strožija. Ne.

8. Biste li i svojoj djeci preporučili rad u školi?

Profesorica: Da, ako razviju strpljivost i razumijevanje za djecu i ljude. Samo kao takve osobe mogu uživati u radu s djecom.

Profesor: Ovisno o njihovom interesu.

9. Koliko često posao nosite kući? Trpi li zbog toga vaša obitelj?

Profesorica: Posao koji donesem kući, radim samo u sitnim satima kad svi već lagano pučkaju i hrču.

Profesor: Rijetko. Ne.

10. Tko u vašoj obitelji uči i piše zadaće s djecom, a tko je zadužen za kućanstvo? Obavljate li kupovinu zajedno ili prepustite suprugu/supruzi obiteljske financije?

Profesorica: Sve radimo zajedno. Uskačemo prema trenutnoj situaciji i raspoloživosti.

Profesor: Ne postoji podjela posla. Svi u obranu, svi u napad.

11. Nakon napornoga dana, imate li dovoljno vremena za sebe?

Profesorica: Kad imate male klince onda vam uopće ne pada na pamet da tražite neko specijalno vrijeme za sebe. Slobodno vrijeme se zove kad u miru i bez prekida možete oprati zube, a da nitko ne lupa na vratima i viče „Mamaaaaa, šta radiš?“

Profesor: Nađe se vremena za sve.

12. Družite li se dovoljno s prijateljima? Koje su to zajedničke aktivnosti i mjesta koja posjećujete?

Profesorica: Ljudi dobre volje su naši prijatelji bez obzira da li smo u školi, na Dunavu, na klizanju, u Adici, Rovinju, Kranjskoj gori...

Profesor: Družimo se svaki dan, ovisno o vremenu, godišnjem dobu i mjestu.

13. Što vas čini sretnom / sretnim?

Profesorica: To što su godine donijele malo mudrosti da prihvatim život i sve njegove boje.

Profesor: Puno toga - pozitivna energija.

14. Kako se pripremate za nadolazeće blagdane?

Profesorica: Ne pripremamo se. Oni dođu, a mi ih lagano odradimo.

Profesor: Ništa nas ne može iznenaditi.

Boris i Martina Ivanković

1. Kada ste i na koji način upoznali svoga supruga / suprugu?

Profesorica: Upoznali smo se davne 2001. godine! Tu jesen sam upisala fakultet u Osijeku, a on je svoj privodio kraju pa smo se i sreli na mjestu suđenom studentima - u tzv. STUC-u! Budući da sam tamo provodila čitave dane, kao i većina studenata, naš susret je bio neizbježan!

Profesor: U studentskom centru, kad me je primjetila, ona i njene dvije prijateljice...

2. Koliko dugo ste u braku, a koliko radne kolege?

Profesorica: 29. ožujka 2012. će nam biti pune četiri godine kako smo u braku, a radne kolege smo već pet godina.

Profesor: 3,5 godine u mraku, pardon braku, 5 godina radne kolege.

3. Kako je to kad supružnici rade zajedno?

Profesorica: Loše! Iz jednog jedinog razloga - previše vremena provodimo zajedno. Kad dođemo kući jedva čekamo malo pobjeći jedno od drugoga. Svi odmori su nam u isto vrijeme pa onda na koncu i godišnji provodimo na istom mjestu!

Profesor: Kao da ti mama viri iznad ramena dok si na Facebooku.

4. Kako vam je bilo na početku zajedničkog rada u školi, a kako se danas osjećate?

Profesorica: U samim počecima suprug mi je bio velika potpora, budući da je on već radio u školi pa me je upoznao s kolektivom i bio tu kad god mi je nešto trebalo, a sad je to već rutina! Potpuno nam je normalno ići na posao i s posla zajedno.

Profesor: Na početku kao i danas - neobično.

5. Je li teško biti profesorica / supruga odnosno profesor / suprug?

Profesorica: Nije teško, s vremenom se čovjek na sve privikne.

Profesor: Ne.

6. Koliko često unutar svoga doma razgovarate o školi i učenicima?

Profesorica: To nam je zabranjena tema, iako... mogu reći kako ponekad procure informacije! Prokomentiramo „dnevna događanja“ ili „zajedničke učenike“ ukoliko ih imamo.

Profesor: 1% vremena.

7. Ukoliko predajete u istom razrednom odjelu, tko je stroži, profesorica ili profesor? Zaključujete li iste ocjene?

Profesorica: Događalo se i da predajemo u istom razrednom odjelu, iako to ove godine nije slučaj. Kod supruga su lošije ocjene, iako mi to komentiramo tako da su učenicima njegovi predmeti apstraktniji, a hrvatski se jezik ipak uči od prvog razreda pa valjda nešto nauče do srednje škole.

Profesor: Pa ne znam. Svi su profesori strogi / ne strogi na svoj način. Gledajući ocjene vjerojatno sam ja stroži, iako se ne smatram strogim profesorom. Morate pitati učenike.

8. Biste li i svojoj djeci preporučili rad u školi?

Profesorica: Iskreno ne!

Profesor: Da, kad bi trebalo postaviti klima uređaj u školi, naplatiti ga i odmah otići.

9. Koliko često posao nosite kući? Trpi li zbog toga vaša obitelj?

Profesorica: Upravo je ovo razlog zašto svojoj djeci ne bih preporučila rad u školi. Svakodnevno svoj posao nosim kući; pišem testove, ispravljam testove, čitam lektire, iznova i iznova.

Profesor: Dosta često, ali ne mislim da obitelj trpi zbog toga.

10. Tko u vašoj obitelji uči i piše zadaće s djecom, a tko je zadužen za kućanstvo? Obavljate li kupovinu zajedno ili prepustite suprugu / supruzi obiteljske financije?

Profesorica: Još uvijek nema problema niti posla oko zadaća jer nam sin ima tek dvije godine, a za kućanstvo sam, naravno, zadužena ja. Što se tiče kupovine, obavljam ju sin i ja, gotovo uvijek i to nam predstavlja veliki užitak. Red kupovine, red igraonica! Suprug gotovo da i ne zna cijene u trgovinama.

Profesor: Sin je još mali za zadaće, ali će mu tata jednog dana sve objasniti. Mama se brine za kućanstvo. U kupovinu ide supruga jer sam ja preživčan za tako nešto, a za financije sam nadzornik ja, jer ženi ne idu brojevi. 10.000 ili 1.000.000, to je njoj sve isto!

11. Nakon napornoga dana, imate li dovoljno vremena za sebe?

Profesorica: Ne. Za sebe imam jako malo slobodnog vremena.

Profesor: Da. Dovoljna mi je jedna kava uz dnevne tiskovine dnevno.

12. Družite li se dovoljno s prijateljima? Koje su to zajedničke aktivnosti i mjesta koja posjećujete?

Profesorica: Družimo se, u skladu sa slobodnim vremenom. Uglavnom su to prijatelji s djecom, pa se djeca zajedno igraju dok mi pokušavamo razgovarati. Vrlo često smo gosti dječjih igraonica u velikim trgovačkim centrima.

Profesor: Dosta se družimo s prijateljima. Zajednička aktivnost s „pametnijim“ dijelom prijateljskog para mi je komentiranje dnevno-ekonomsko-političkih događanja i ogovaranje onog drugog dijela prijateljskog para.

13. Što vas čini sretnom / sretnim?

Profesorica: Sretnom me čini moje dijete, moja obitelj i dragi prijatelji.

Profesor: Moje dijete. Kad je dobar!

14. Kako se pripremate za nadolazeće blagdane?

Profesorica: Velike su pripreme u tijeku. Peku se kolačići, a ove godine mijenjamo i ukrase za božićnu jelku, treba pripremiti poklone za drage ljude, a na koncu, moram se i duhovno pripremiti i iščitati od grijeha.

Profesor: Otpustio sam remen na hlačama za jednu rupicu.

DVIJE MAJKE I DVA OCA, OVDJE, MEĐU NAMA

■ ■ ■ Piše: *Ivana Momčilović*

■ ■ ■ Piše: *Aleksandar Požar*

Često, u školskim novinama, razgovori s maloljetnim roditeljima budu anonimni. Učenici ne žele podijeliti svoju intimu, ne žele biti podvrgnuti podsmijehu vršnjaka, nastavnika... Naši učenici-roditelji nisu takvi. Razgovori su bili ugodni i jednostavni. Fotografije djece ponosno su pokazivali, a i mi smo, shvativši što su sve prošli, postali ponosni na njih.

Ovako dolaze bebe...

JOVANA SIMONOVIĆ IV.1EKT

1. *Kako si se suočila s činjenicom da si trudna?*

U početku nisam bila toga svjesna, ali kasnije, kada sam shvatila da sam trudna, bez razmišljanja sam rekla da ću roditi.

2. *Jesi li od prvog trenutka svoje trudnoće bila sigurna da želiš roditi dijete?*

Jesam. Dijete nije ništa krivo. Bojala sam se što ako ne rodim, možda više nikada ne bih mogla imati djece.

3. *Kako roditeljima priznati trudnoću?*

Bilo je teško im priznati. Ipak za njih je to bio veliki udarac, ali prihvatili su to. Bolje da su od mene to čuli nego da im je netko drugi rekao.

Jovanina Danijela

4. *Koliku ti je podršku pružila obitelj?*

Obitelj je od početka bila uz mene. Ni u jednom trenutku nisu me ostavili na cjedilu.

5. *Kako se nosiš s predrasudama vršnjaka u školi i okolinom u kojoj živiš?*

Naviknula sam se na predrasude jer je društvo okrutno. Živim za svoju kći i sebe.

6. *Koliko je majčinstvo promijenilo tvoj život?*

Sad imam veliki razlog zbog kojeg živim i za koji se borim. Moram se brinuti o svojoj kćeri, a do sada su drugi brinuli o meni.

7. *Jesu li mlade majke u prednosti?*

Svakako jesu jer kako kažu da su djeca za bake i one bi ih rađale.

8. *Što to srednjoškolkina-majka dobiva i gubi trudnoćom?*

Naravno da imam više obveza i puno veće odgovornosti. Osim škole, moram naći vremena i ljubavi za svoje dijete. Djevojke-majke gube slobodu subotnjih izlazaka i dugog spavanja.

9. *Kako se pripremiti na svijet u kojem više ništa neće biti isto?*

Nikoga nisam htjela pitati kakav je osjećaj poroda. Jednostavno, htjela sam da to za mene bude iznenađenje. Žena mora biti na sve spremna.

10. *Koliku si podršku tijekom trudnoće imala od profesora iz škole?*

Imam sreće što imam tako dobru razrednicu koja mi je bila, od samog početka, jako velika podrška. Iako je bilo jako teško, nije mi dala da odustanem. Imala sam i od drugih profesora jako veliku podršku.

11. *Kako uspijevaš ispuniti sve obveze jedne srednjoškolke i obveze majke?*

Teško je to sve postići. Uz podršku osoba koje volim, idem naprijed. Svakako bi mi lakše bilo da su i roditelji sa mnom.

Nikada neću odustati od svojih ciljeva.

12. *Mora li se mlada majka odreći druženja s prijateljima, izlazaka i slobodnoga vremena?*

Djetetu treba pažnja i ljubav koju nitko ne može zamijeniti. Ipak majka je majka i ako joj je stalo do djeteta gledat će da što više vremena provede s njim.

13. *Opiši nam jedan običan dan u svojoj obitelji.*

Budimo se oko 8 sati, nahranim Danijelu, presvučem je. Igramo se, ali i pomažem baki u kuhinji. Nakon ručka, Danijela spava, a ja to vrijeme koristim za učenje i pisanje domaćih zadaća. Ukoliko je lijep dan, popodne provedemo u parku. Nakon večere slijedi kupanje i uspjavanje uz televizijski program.

14. *Koji su tvoji životni ciljevi?*

Jovana: Želim završiti školu. Moram osigurati budućnost svojoj djevojčici i sebi. Bez škole nema životne sreće.

MATEA TURI IV.aEKT

1. Matea, kako si se suočila s činjenicom da si trudna?

Planirala sam duže vremena trudnoću pa nisam bila iznenađena, nego presretna.

2. Jesi li od prvog trenutka svoje trudnoće bila sigurna da želiš roditi dijete?

Da! Dijete je blagoslov čovjekova života.

3. Kako roditeljima priznati trudnoću?

Bilo je teško izreći te dvije riječi. Roditelji uvijek imaju planove za budućnost svoje djece, ali su se sada pomirili s činjenicom da su djed i baka.

4. Koliku ti je podršku pružila obitelj?

Imala sam tu sreću da su mi roditelji pružili maksimalnu podršku.

5. Kako se nosiš s predrasudama vršnjaka u školi i okolinom u kojoj živiš?

U početku mi je bilo teško nositi se s tim, ali sada me ne dotiču takvi komentari.

6. Koliko je majčinstvo promijenilo tvoj život?

U potpunosti je to jedan novi život.

Nema više onih tinejdžerskih ludorija, morala sam odrasti u devet mjeseci.

7. Jesu li mlade majke u prednosti?

Matea i Milan

U nekim situacijama jesu, a u nekima ne.

To je relativna stvar.

8. Što srednjoškalka-majka dobiva i gubi trudnoćom?

Dobivam ljubav od svoje obitelji, koju sam stvarno željela, a gubim neka prijateljstva.

9. Kako se pripremiti na svijet u kojem više ništa neće biti isto?

Teško, osobito sa 17 godina, kada želimo još puno toga ostvariti, ali se čovjek nauči na sve.

10. Koliku si podršku tijekom trudnoće imala od profesora iz škole?

Neki profesori su mi pružili podršku, ali također od nekih nisam imala, čak su me i osuđivali.

11. Kako uspijevaš ispuniti sve obveze jedne srednjoškolke i obveze majke?

Teško je! Ponekad moram zanemariti školu zbog djeteta, a ponekad dijete zbog škole, ali uglavnom postižem sve.

12. Mora li se mlada majka odreći druženja s prijateljima, izlazaka i slobodnoga vremena?

Nažalost da! Iako nekad nađem vremena i za sebe, ali to je prava rijetkost!

13. Opiši nam jedan običan dan u svojoj obitelji.

Dan počinje radno. Ustajem prva i pripremam doručak za sina, dok se on ne ustane. Kada je Milan budan, moj je jedini posao da ga pazim, oblačim, presvlačim i igram se s njim. Uz sve to, postoje i druge obveze - škola i kućanstvo. Moram učiti kako bih završila četvrti razred pa ga baka pričuva. Moje slobodno vrijeme obično počinje kada beba spava.

14. Koji su tvoji životni ciljevi?

Želim završiti srednju školu i upisati policijsku akademiju, ili se zaposliti. Želim biti dobra i uspješna majka.

ANTUN ŠARIĆ IV.bTR

1. Antune, jesi li planirao postati ocem u osamnaestoj godini?

Moja djevojka i ja, iako se dobro slažemo, nismo planirali biti maturanti-roditelji. Dogodilo se, sada nam je drago zbog toga. Uživamo u svojim novim ulogama.

2. Jeste li ti i tvoja djevojka i ranije razgovarali o roditeljstvu?

Razgovarali jesmo, ali nismo mislili da se to i nama može dogoditi.

Antun, mama i beba

3. Kako su reagirali vaši roditelji kada su čuli da će postati bakom i djedom?

Moja majka najprije nije vjerovala, naravno plakala je. Otac je rekao kako djevojka i ja nismo normalni. Objasnili su mi kako se sada u potpunosti moram uozbiljiti i preuzeti na sebe svu odgovornost - ne moraju se sada oni brinuti samo o meni, nego imam i ja obvezu brinuti o bebi. Na kraju su, naravno, sve prihvatili i sada im je drago.

4. Jesu li vam roditelji pružili podršku?

Da, oni su nam bili velika podrška. Mislim da bez njihove pomoći ne bismo uspjeli.

5. Kako vršnjaci gledaju na vas kao roditelje-srednjoškolke, a kako reagira okolina?

Vršnjacima je to smiješno, ali me podržavaju. Pomažu mi da što bolje i prije završim školu. Okolina je uvijek okrutna - nekima je to čudno, smiješno ili normalno. Ne osvrćem se na priče osoba koje nisu zadovoljne svojim životom pa vole o drugima suditi.

6. Jeste li se tijekom trudnoće susreli s predrasudama?

Da, koliko god mi govorili da smo suvremeno društvo, predrasude su svakodnevni dio života. Bilo je onih koji su nas ukoso gledali i prstom pokazivali, ali smo mi sretni s našom djevojčicom.

7. Kada su za tvoje očinstvo saznali profesori i jesu li te podržali?

Profesori su saznali u kolozovu kada sam došao na opis u četvrti razred, a bilo je onih koji su saznali i dva mjeseca nakon rođenja. Da, bili su uz mene u svakom trenutku. Često me pitaju kako je beba. Hvala im!

8. Opiši nam jedan vikend sa svojom obitelji.

Budući da sam u Domu učenika Vukovar, jedva čekam petak i odlazak svojoj obitelji. Volim kupati, češljati, hraniti i uspavljivati svoju bebu. Nastojim sve vrijeme biti s njom. Mi smo mala sretna obitelj.

9. Želiš li ponovno postati ocem? Kada bi želio da se to ponovno dogodi i zašto?

Želio bih drugo dijete za neke tri godine. Djeca su nešto najbolje u čovjekovu životu, ali ih treba znati odgovajati da budu dobri.

MIODRAG STOJANOVIĆ II.2JMO

1. Miodraže, jesi li planirao postati ocem u sedamnaestoj godini?

Da, Bojana, moja supruga i ja željeli smo dijete. I, eto, početkom ove godine ta nam se želja i ostvarila.

2. Jeste li ti i tvoja djevojka i ranije razgovarali o roditeljstvu?

Da, razgovarali jesmo. Bojana i ja bili smo u vezi dvije godine. Kada je Bojana ostala u drugom stanju, odlučili smo ozakoniti vezu.

Miodrag i Bojana

3. Kako su reagirali vaši roditelji kada su čuli da će postati bakom i djedom?

Roditelji su znali za našu vezu pa ih ova vijest nije tako šokirala. Naravno, ostali su zatečeni, ali su se snažili u situaciji. U kratkom vremenu su najprije plakali, a

potom se i smijali. Moji su roditelji u 45. godini postali bakom i djedom.

4. Jesu li vam roditelji pružili podršku?

Da, naravno. Roditelji su me uvijek podržavali. To mi je najvažnije.

5. Kako vršnjaci gledaju na vas kao roditelje - srednjoškolke, a kako reagira okolina?

Vršnjacima je to smiješno. Uvijek postoje oni koji se iščuđuju očinstvu i majčinstvu prije osamnaeste godine. Navikao sam da me neprestano ispituju kako i zašto. Okolina, ah. Budući da živim u Borovu, maloj sredini, postoje ljudi koji to poštuju i oni koji se tomu izruguju.

6. Jeste li se tijekom trudnoće susreli s predrasudama?

Da, nažalost. Predrasude su dio našeg života. Ljudi ne gledaju blagonaklono na mlade roditelje.

7. Kada su za tvoje očinstvo saznali profesori i jesu li te podržali?

Profesori su saznali početkom ove školske godine. Morao sam razredniku opravdati svoje izostanke i tako reći da ću postati otac.

8. Opiši nam jedan vikend sa svojom obitelji.

Vikendom nastojim što više vremena provesti sa suprugom. Pomažem joj u kućanskim poslovima. Pomažem i roditeljima. Nedjeljom se svi okupimo u vrijeme ručka, to je naš mali obiteljski ritual. Više ne mogu uživati u dugom spavanju jer je beba glasna.

9. Želiš li ponovno postati ocem? Kada bi želio da se to ponovno dogodi i zašto?

Naravno. Volio bih ponovno biti ocem za dvije-tri godine. Želim se zaposliti i biti samostalan. Velika je radost saznati da ćete postati ocem. Volim djecu i želio bih da moj sin dobije brata ili sestru.

■ ■ ■ Piše: **Nataša Mišić**

Umjesto na šlepu, kako je to bilo prijašnje četiri godine, Vukovar film festival - Festival podunavskih zemalja - ove se godine održao na terasi novoizgrađene zgrade Agencije za plovidne putove.

Od 24. do 28. kolovoza 2011. na tri lokacije prikazano je čak 38 filmova u tri službene kategorije. Filmovi su se prikazivali u Ružičkinoj kući i u kinu u Borovo naselju, gdje je ulaz bio besplatan. Ulaznice od 15 kuna naplaćivale su se jedino na glavnoj lokaciji, na terasi Agencije za plovidne putove, koja je izazvala vrlo pozitivne reakcije posjetitelja.

Gradonačelnik Željko Sabo i direktor Igor Rakonić zajedno su izrekli: Vukovar film festival je otvoren! Zatim su već prve večeri slijedile projekcije filmova - njemačkih kratkih igranih filmova «između neba i zemlje» i «Nakon godina», te dugometražnog hrvatskog «Kotlovina» i austrijskog «Disati».

Otvorenju 5. VFF nazočili su brojni uglednici, među kojima saborski zastupnici Zoran Milanović, Igor Dragovan, Silvano Hrelja, Biljana Borzan, Milanka Opačić, Nenad Stazić, Petar Milinarić, župan Istarski Ivan Jakovčić, predsjednik HNS-a Radimir Čačić, gradonačelnik Trokira Damir Rlije, gradonačelnici Požege i Belog Manastira Zdravko Ronko i Ivan Doboš, zamjenik gradonačelnika Šibenika Franko Vidović i zamjenik gradonačelnika Iloka Darko Prskalo, gotovo svi vijećnici Grada Vukovara i članovi Koordinacije udruga proisteklih iz Domovinskog rata grada Vukovara, načelnici Općina Bukovlje Tihomir Jakovina i Babina Greda Josip Krnić, brojni gospodarstvenici i građanke i građani Vukovara kao i ljubitelji filma iz drugih hrvatskih područja.

I mi smo volontirale...

Zbog velikog broja posjetitelja ovom festivalu, bio je potreban veći broj volontera među kojima su se našli i učenici naše škole Marija Vida, Aleksandar Čežavac i Nataša Mišić. Volonteri su radili u dvije smjene. U sklopu volontiranja organizirana je radionica na kojoj su se snimale ankete. S učenicima naše škole bili su i njihovi vršnjaci iz Bosne i Hercegovine, Zagreba i Rijeke. Posljednjeg dana festivala, 28. kolovoza 2011. u Ružičkinoj kući, volonteri su primili zahvalnice za uspješno sudjelovanje.

5. Vukovar film festival završen je proglašenjem najboljih i prikazivanjem hrvatskog filma Neanderthal story, mađarskog filma Stvar je u detaljima i izvan konkurencije američkog filma Jedan dan. Na završnoj svečanosti dodijeljene su nagrade predstavljene ove godine u obliku rada dizajnera Dražena Grubišića i još uvijek bez zvaničnog naziva.

U konkurenciji dokumentaraca najboljim je proglašen film češke i

Prepuno gledalište...

Mi, kao zvijezde...

slovačke produkcije Gradonačelnik protiv bijele smrti redateljice Erike Hnikove.

Najboljim kratkim filmom žiri, koji su činili književnica Vedrana Rudan, filmski kritičar Dean Šoša i redatelj i scenarist Ognjen Sviličić, proglasio je rumunjski film Tiha rijeka.

Nagrada publike i žirija za najbolji dugometražni film otišla je u ruke redatelja Tomislava Radića za film Kotlovina.

Nagrade su uručili ministar kulture RH Jasen Mesić i predstavnik glavnog pokrovitelja T-coma Dario Borovac.

U svom obračunu na kraju 5. Vukovar film festivala direktor festivala Igor Rakonić i gradonačelnik Vukovara Željko Sabo zahvalili su svim zaslužnim za održavanje i zapažen uspjeh cjelokupne manifestacije. Utisci naših gostiju su pozitivni, među ostalim, jer je dobra duša Vukovara ponovo pokazala svoje pravo lice - naglasio je gradonačelnik Sabo i zahvalio Vukovarkama i Vukovarcima na tome.

Treba naglasiti da su organizatori tijekom trajanja 5. VFF priredili bogat glazbeni program koji je na obali Dunava u BEACH BAR DANUBE GARDENS oduševio posjetitelje. Koncerti Damira Urbana 25. kolovoza i CUBISMA 28. kolovoza privukli su brojne Vukovarke i Vukovarce, ali i goste iz drugih gradova.

ZagrebDox

■ ■ ■ Piše: **Marija Vida**

03. ožujka 2011. godine članovi Kino kluba Vukovar sudjelovali su na Međunarodnom festivalu dokumentarnog filma «ZagrebDox» u Zagrebu.

Vukovarci su se predstavili s četiri dokumentarna filma koji su snimljeni tijekom studenoga 2010. godine u Vukovaru. To su filmovi «Služba u Vukovaru», «Mala Zemlja», «Znaš» i «Učenik učenicima».

Tamo su ih dočekali njihovi mentori: Goran Dević (režija), Almir Fakić (fotografija), Vlado Gojun (montaža), Davor Tatić (majstor tona) i Marta Rajčević (koordinator projekta).

Na putovanju su ih pratile profesorice hrvatskoga jezika Lilijana Radobuljac i Irina Marić iz Tehničke škole Nikole Tesle.

Predstavljanje četiriju filmova mladih redatelja iz Vukovara bilo je u CineStaru Kaptol centra u 16 sati. Projekcija filmova završena je nešto poslije 17 sati.

Nakon projekcije, održana je kratka konferencija na kojoj su govorili mentori koji su radili s učenicima u Vukovaru i profesorica Lilijana Radobuljac.

Učenici i mentori su zadovoljni ovim predstavljanjem jer je to veliki uspjeh za naše učenike.

■ ■ ■ Piše: **Igor Smolčić**

Tijekom 2011. godine Vukovarke i Vukovarci imali su prigodu i čast poslušati predavanja sadašnjeg i bivšeg predsjednika Republike Hrvatske. U posjet nam je prvi stigao Ivo Josipović i govorio o Hrvatskoj danas i u budućnosti, a gospodin se Stjepan Mesić ipak osvrnuo na prošlost i govorio o Paveliću, NOB-u, NDH i Titu. O tome što su predsjednici rekli i zaključili u Vukovaru možete pročitati u nastavku.

Povodom Dana Europe predsjednik Republike Hrvatske prof. dr. Ivo Josipović održao je u petak, 6. svibnja 2011. na tribini Europskog doma Vukovar predavanje na temu Hrvatska i Europska unija.

Predsjednik Ivo Josipović

Zajedno s predsjednikom Josipovićem u Vukovar je doputovao i veleposlanik Europske unije u Republici Hrvatskoj Nj. E. Paul Vandoren, ministar u Ministarstvu kulture mr. sc. Jasen Mesić te suradnici predsjednika Josipovića, gospodin Saša Perković, savjetnik Predsjednika za nacionalnu sigurnost, mr. sc. Zrinka Vrabec Moježe, savjetnica Predsjednika za društvene djelatnosti, Predrag Matić Fred, specijalni savjetnik Predsjednika za branitelje, Silvana Mustapić, zamjenica savjetnice Predsjednika za društvene djelatnosti te gospođa Miranda Mršić i Igor Dragovan.

Predavanju su prisustvovali i generalni konzul Republike Srbije u Vukovaru Nj. E. Živorad Simić, župan Vukovarsko-srijemske županije, gospodin Božo Galić, gradonačelnik grada Vukovara gospodin Željko Sabo, predsjednik Gradskog vijeća gospodin Tomislav Džanak, zamjenici gradonačelnika gospodin Željko Pinjuh i gospođica Danijela Stanković te saborski zastupnik Goran Heffer, vijećnici Gradskog vijeća, predstavnici lokalne samouprave, gradskih institucija i udruga građana.

Predsjednik Josipović je u okviru svog predavanja istakao kako je upravo Vukovar mjesto u kome se može provjeriti spremnost Hrvatske za ulazak u Europsku uniju, budući odnos između većine i manjine, odnosno između Hrvata i Srba pokazuje "koliko smo usvojili europske vrijednosti i u kojoj mjeri poštujemo i vlastitu državu i vlastiti Ustav". Govoreći o hrvatskom putu u EU, Predsjednik je istakao da su pregovori o pristupanju Hrvatske Europskoj uniji na samom kraju i da nakon završetka pregovora slijedi referendum, na kojemu će se građani izjasniti jesu li za, ili protiv pristupanja Hrvatske Europskoj uniji.

Po završetku predavanja, koje je trajalo dvadesetak minuta, slušatelji su Predsjedniku postavljali pitanja, na koja je on rado odgovarao. Za njegovo mišljenje o odnosima između Hrvatske i Europske unije najviše su bili zainteresirani mladi.

Iste večeri, nakon posjete Vukovarskim iskricama, glazbeni ansambel Zagrebački solisti izveo je za građanke i građane Vukovara glazbeni program pod naslovom S Predsjednikom na koncert. Koncert Zagrebačkih solista je imao humanitarni karakter, a prihod od ulaznica je bio namijenjen stipendiranju vukovarskih studenata i udruzi Vukovarske iskrice.

10. listopada 2011. godine, bivši predsjednik RH gospodin Stjepan Mesić, održao je na tribini Europskog doma Vukovar predavanje na temu Nema "nas" i "njih" - svi smo mi građani Republike Hrvatske.

U polusatnom monologu govorio je o mnogim stvarima koje su vezane za naš grad Vukovar. Nakon uvodnog pozdrava bivšem predsjedniku započelo je izlaganje. Naime, u svome izlaganju, između ostalog, spominjao je i Drugi svjetski rat, NDH, NOB, Antu Pavelića i Tita. Ključna je tema bila suživot Hrvata i Srba. Naveo je zanimljivu činjenicu koje se gotovo svakodnevno sjetim. Riječ je o pitanju nacionalnosti u Vukovaru kada se pojavi neki problem. Naš je doskorašnji predsjednik to ovako objasnio: "Nije jedan Srbin ili jedan Hrvat kriv što je do rata došlo. Hrvatska nema budućnosti, ako njezini građani jedni druge budu prepoznavali isključivo po nacionalnosti i vjerskoj pripadnosti". Osvrnuo se gospodin Mesić i na ratne zločine te rekao: "Ratne zločine su činili pojedinci i oni za to trebaju odgovarati. Radi toga je neophodno utvrditi sve činjenice o ovim zločinima, imenovati krivce i na njih primijeniti odgovarajući sudski postupak."

Na samom kraju svog predavanja, gospodin Mesić nije zaboravio istaknuti ulogu nas mladih u izgradnji ljepšeg i boljeg Vukovara. Vukovara kao jedne multinacionalne sredine u kojem nacionalnost neće imati oznake koje danas, nažalost, nosi.

Bivši predsjednik Stjepan Mesić

Nakon održanog predavanja, koje je s iznimnom pozornošću pratilo gotovo 200 slušatelja, gospodin Mesić strpljivo je odgovarao na njihova pitanja.

Slijedećeg dana, 11. listopada tijekom prijepodneva, Europski dom Vukovar imao je iznimnu čast primiti u posjet bivšeg Predsjednika Republike Hrvatske i njegove suradnike te im prezentirati svoj rad. Predsjednik je u knjigu utisaka zapisao da je impresioniran radom Udruge te je obećao novi susret u dogledno vrijeme.

ENGLESKA

■ ■ ■ Piše: Slobodan Džakić

Devet učenika (Ivan Zec, Christian Kopčalić, Marko Perica, Dario Herman, Stjepan Jocić Soldo, Slobodan Džakić, Dejan Đaković, Zoran Ljubojević i Daniel Došen) Tehničke škole Nikole Tesle, 21. lipnja 2011. krenulo je, s prof. engleskoga jezika Tanjom Stakić, na put u London.

Kava na Plesu, prije polijetanja

Naša je engleska avantura trajala sedam dana. Riječ je o učenicima koji odlično govore engleski jezik, a ondje smo išli kako bismo još poboljšali svoje znanje.

Bili smo smješteni u obiteljima, u gradu Tivertonu koji je od Londona udaljen četiri sata vožnje autobusom.

Centar Tivertona

Dejan Đaković i ja bili smo smješteni u obitelji Loraine i Petera Slatera. Riječ je o starijem bračnom paru koji živi sam, jedino ih ponekad posjeti unuk.

Svakoga smo dana pohađali tečaj u trajanju od četiri sata, a poslije toga išli smo na izlete.

Prvi dan, odmah nakon putovanja, smjestili smo se u obitelj i ondje imali zajedničku večeru.

Drugoga smo dana krenuli na predavanja gdje smo upoznali svoje nove predavače Heather i Jill. Predavači su nas povelu gradom i upoznali sa znamenitostima.

U nedjelju smo imali organiziran Family day kada su nas povelu u kupovinu. Iako smo u trgovačkom centru bili pet sati, sve je trgovine bilo nemoguće obići. Cijene u Engleskoj i Hrvatskoj su neusporedive - za jednu majicu u Hrvatskoj, u Engleskoj se mogu kupiti čak četiri.

Grkva u Exeteru

U sljedeća smo tri dana obišli ostatak tog dijela Engleske. Posjetili smo katedralu u Exeteru, ribarsko selo i svjetionik u Woolacombu, prekrasne plaže i oaze jedriličara u Tintaglu, uspinjaču u malom turističkom gradiću Lynmouthu, dvorac kralja Arthura i njegov okrugli stol.

Šetnja plažom u Woolacombu

Neki od nas imali su sreću da ih njihovi domaćini povedu i malo dalje, Cambridge, Oxford, na tečaj jedrenja, obišli smo Sydmouth gdje smo vidjeli ostatke iz doba Jure.

Pejsaž iznad plaže u Woolacombu

Zadnji su dan naši domaćini organizirali prezentaciju naših radova kako bismo pokazali koja smo znanja i vještine usvojili.

Tipičan krajolik u Cornwellu

Organizatori su nas pohvalili i naglasili kako do tada nisu imali ni jednu grupu učenika s tako dobrim predznanjem, s tolikom motivacijom i takvim smislom za humor.

Šetnja gradom Windsor

Odlično smo se proveli u Engleskoj. Želio bih ponoviti takvo putovanje. Trenutačno nisam u kontaktu s obitelji kod koje sam bio jer se oni ne služe internetom.

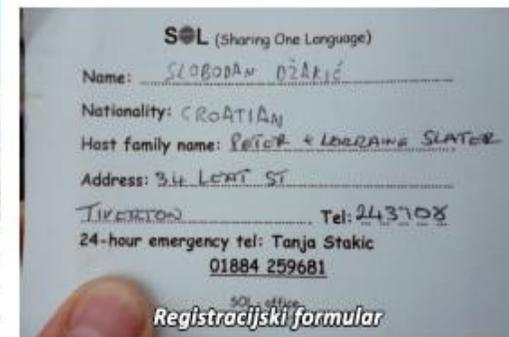
Ostavio sam im svoju adresu i nadam se da će se uskoro javiti.

Posjet ribarskom gradiću Torbey

Povratak u domovinu je bio naporan jer smo na aerodromu u Londonu proveli cijelu noć čekajući svoj let za Budimpeštu.

Nakon povratka, dobili smo mail naših domaćina. I prof. Tanja Stakić bila je ponosna na nas i naše pona-

Registracijski formular

šanje. U mailu je, između ostaloga, pisalo: «Služite na čast svojoj školi, svom gradu i svojim obiteljima. Sljedeći put, za vas je sve besplatno.»

U oblacima...

MIR ZAPOČINJE OSMIJEHOM

■ ■ ■ Piše: **Tamara Žarković**

Učenci naše škole pod voditeljstvom profesorice Jasmine Šahović Žapka i u suradnji s Ekonomskom školom i ove su godine, 21. rujna 2011. obilježili Međunarodni dan mira u Vukovaru.

Dan mira predstavili smo našim Vukovarcima u centru grada. U gradu smo imali štand s popratnim materijalima o Međunarodnom danu mira kao i darovima kojima smo počastili naše sugrađane. U našim košarama mira našle su se poruke o miru, bomboni, čokoladice za djecu,

ždralovali od papira kao simboli sreće, kutije mira i još mnogo toga.

Svjesni smo da su se ljudi otuđili jedni od drugih, sve je manje iskrenoga osmijeha pa smo Vukovarcima dijelili besplatne zagrljaje, od srca.

Naš je štand posjetila skupina djece s posebnim potrebama koje smo dočekali ljubazno i sretno. Najsretniji smo bili kad smo im izmamili osmijeh na lice, tad smo se osjećali ispunjeno i sretno.

Cilj nam je bio, na jedan dan, pružiti ljudima sreću i izmamiti osmijeh na lice, zaboraviti sve ono ružno i poručiti ljudima da mir prije

Dan mira s nama

Ravnatelj u okviru smijeha

svega započinje osmijehom. Za sve je potrebno samo malo truda i volje kako bismo se osjećali ispunjeno i sretno.

Dijelimo besplatne zagrljaje

CROATIA
VUKOVAR

YOU FIND THE BOAT MS STADT WIEN AT
"BRID - BRIDNA DONAVA" SETNICA UZ DUNAV

WEDNESDAY, 12 OCTOBER 2011

Arrival MS Stadt Wien 12 pm

Presentation of the project
and panel discussion

"Multinational identity and
engagement for diversity of cultures"
with Ludwig Bauer (Croatia), Dejan Čančarević (Serbia),
Florin Lăzărescu (Romania), Ivana Šojat-Kulić (Croatia)
Moderation: Nekočija Lujanović
Location: MS Stadt Wien | Entrance: Free | 4 to 6 pm

Creative writing workshop Part I

with Ludwig Bauer (Croatia)
Location: MS Stadt Wien | Entrance: only for
registered secondary schools | 6.30 to 7.30 pm

Film screening

"Mission London"
a film based on the novel by Alek Popov
Location: MS Stadt Wien | Entrance: Free | 8 to 10 pm

THURSDAY, 13 OCTOBER 2011

Creative writing workshop Part II

with Ludwig Bauer (Croatia)
Location: MS Stadt Wien | Entrance: only for
registered secondary schools | 10 to 12 am

Round table discussion

"Culture's role in civil society dialogue
and democratization"
How can institutional cultural collaboration have an
impact on independent cultural projects? How much
do projects organised by the non-governmental sector
impact on democratization of dialogue within the region?
Participant: Nicol Lipišk (Germany/Croatia),
Eli Hatik (Croatia) and Laura Seifert (Germany)
Location: MS Stadt Wien | Entrance: Free | 4 pm

Plakat

PLANSKA IGRA

■ ■ ■ Piše: **Antonio Krčić**

Planska igra - Lokalna samouprava u Vukovaru provodi se već tri godine. Ove su godine sudjelovala dvadeset i dva vukovarska srednjoškola, a iz naše škole to su bili: Marija Vida, Nataša Mišić, Igor Smolčić, Aleksandar Požar, Antonio Krčić i Filip Klisurić. Planska je igra nastavna metoda političkog obrazovanja koja se zasniva na simulaciji funkcioniranja i strukture političkih institucija. Cilj planske igre jest zainteresirati mlade za politiku i probuditi u njima želju za sudjelovanjem i razgovorom o političkim i društvenim temama. Igra najbolje uspijeva na primjeru njihova grada, jer je tu riječ o životnom prostoru mladih, koji im je već dobro poznat.

Sudionici Planske igre

Planska igra za vukovarske srednjoškolce trajala je tri dana, odnosno 24., 25. i 26. listopada 2011. Radionice su organizirane u Ružičkinoj kući, a sjednicu smo imali u prostorijama Poglavarstva grada Vukovara.

Prvi smo dan učili o lokalnoj samoupravi, podjeli vlasti, djelokrugu lokalne samouprave i njezinim zadacima. Budući da

smo bili podijeljeni u skupine, skupljali smo pitanja i prijedloge, potom smo se podijelili u stranke - VUK KOV VAR. Naši su nas voditelji pripremali za posjet pravoj sjednici gradskog vijeća.

Drugoga smo dana uz pomoć gradskih vijećnika (Pavle Augustinov, Mile Ivković i Srđan Milaković) formulirali pitanja i prijedloge za svoju završnu sjednicu te se pripremali za njezinu izvedbu.

Teći smo dan bili pravi gradski vijećnici, pozdravio nas je i otvorio sjednicu gradonačelnik Željko Sabo. Simuliranom sjednicom

Gradonačelnik s vijećnicima...

Gradskog vijeća predsjedavao je predsjednik Tomislav Džanak, sa zamjenicima Goranom Bošnjakom i Milom Ivkovićem dok je zamjenica gradonačelnika Danijela Stanković imala ulogu u aktualnom satu gradonačelnika. Svaka je skupina postavljala pitanja na koja su dobili konkretne odgovore, a također i ponudili moguća rješenja za poboljšanje života mladih u gradu Vukovaru. Učenicima su se zahvalili voditelji Zaklade Fridrich Ebert na sudjelovanju, te su u znak zahvalnosti dobili potvrde za rad.

KNJIŽEVNOST U PROTOKU - LITERATURE IN FLUX (RADIONICA KREATIVNOG PISANJA)

■ ■ ■ Piše: **Bojana Nemet**

Udruga Kurs iz Splita, zajedno s njemačkom mrežom Halma organizirala je literarno putovanje od Bugarske do Austrije, gradovima koje povezuje Dunav. U projektu je sudjelovalo pedesetak gostiju - književnika, pjesnika, prevoditelja, kritičara i teoretičara. Tridesetodnevno putovanje riječnim krucerozom, obuhvaća sedam zemalja, a završava nastupima u Beču u sklopu jesenskog literarnog festivala. Tijekom plovidbe, krucizer se zaustavio i u Vukovaru.

Na krucizeru u Vukovaru, tijekom 12. i 13. listopada 2011., organizirane su projekcije tematskih filmova, poetske večeri, druženja s autorima, radionice i škole kreativnog pisanja, ploveća biblioteka te diskusije sa stručnim temama.

Naša je škola dobila pozivnicu za sudjelovanje na književnim večerima koje su bile organizirane za učenicke vukovarskih srednjih škola. U radionicama kreativnog pisanja sudjelovali

su sljedeći učenci: Bojana Nemet, Nevena Marin, Jelena Janković, Marija Vida i Nikola Deveđić, a vodile su ih profesorice Irina Marić i Ljiljana Bajac.

Učenci su 12. listopada poslušali predavanje književnika Ludwiga Bauera i upoznali se s Dejanom Čančarevićem, profesorom Mašinske škole iz Pančeva. Profesor Čančarević govorio nam je o načinima čitanja i interpretiranja poezije, o tome kako riječi ne nose uvijek značenje, već i zvučanje kao magijski potencijal. Podsjetio je učenike kako je čitanje poezije pokretanje njezinog punog potencijala.

13. smo se listopada okušali u kreativnom pisanju i dobili nove ideje za svoje radove. Cilj je ovoga projekta bio postaviti riječi i priče u pokret, omogućiti im da još jednom pokrenu intelektualne dijaloge na Dunavu i povežu različite kulturne krajolike podijeljene granicama, a povezane Dunavom, u nova održiva partnerstva.

BUDI MUŠKO KLUB

■ ■ ■ Piše: **Aleksandar Požar**

U prostorijama Kulturno informativnog centra Borovo naselje - Vukovar održane su edukativne radionice projekta "Budi muško klub".

Navedene radionice provodit će se 3 godine u suradnji s Udrugom Status-M iz Zagreba, Udrugom srednjoškolaca Vukovar i Kulturno informativnim centrom Borovo naselje-Vukovar.

Učenci su obradili pojmove rodnih uloga i moći, reproduktivnog zdravlja, anatomije i seksualnosti te izražavanja osjećaja prema nenasilju, štetnosti alkohola i droga te drugih važnih tema za mlade. Radionice su raznovrsne - od igre do nadraštavanja stereotipa i prevencije nasilja.

Trenutni broj polaznika radionica je 17 srednjoškolaca prvih razreda srednjih škola s područja grada Vukovara, a broj polaznika će se povećavati kroz određeno

vrijeme. U radionicama sudjeluju i učenici naše škole. Grad Vukovar podržao je projekt kroz izravno partnerstvo i ta sinergija institucija i udruga daje rezultate na preventivnim planovima usmjerenim prema mladima u našem gradu.

Radionice BMK

Plakat BMK

ENGLISH IN ACTION, natjecanje iz engleskog jezika

■ ■ ■ Piše: Zoran Jurčević

Dana 10. prosinca 2011., profesorica Tanja Stakić odabrala je četvoricu učenika (Ante Petrović, Slobodan Džakić, Dejan Đaković i Zoran Jurčević) za natjecanje 'English in Action'.

Natjecanje se održavalo u Zagrebu, u Foto klubu, nedaleko od Trga bana Josipa Jelačića.

Prije natjecanja, morali smo poslušati prezentaciju s uputama kako bismo znali što i kako trebamo pisati na testu.

Od ukupno devet učenika, na natjecanje mogu ići tri učenika koja su raspoređena u tri skupine.

Postoje tri vrste natjecanja: sricanje, dramski izazov i uvjerljivo govorenje.

U sricanju, kao što mu ime govori, moraju se riječ pravilno islokvati na engleskom je-

ziku. Pravilo je takvo da se postavljena riječ izgovori na početku i na kraju slovanja. Tada su suci, ukupno njih troje, prosuđivali je li riječ točno islovkana.

Natjecanje se provodi postupkom eliminacije. Zadnji koji ostane, ide dalje. Riječi su, tijekom vremena, bile sve teže.

Dramski izazov jest gluma na engleskom jeziku. Pravila su da se ne smije prevoditi nijedna drama, što bi značilo da drama treba biti izvorno na engleskom jeziku (Shakespeare).

Postupak natjecanja je da ona skupina (od 2 do 3 učenika) koja to bolje odradi, prolazi na iduće natjecanje, i tako sve do finala. Tročlano povjerenstvo određuje da li je drama dovoljno dobra za prolazak.

Uvjerljivo govorenje vrlo je jednostavno natjecanje: učenik govori engleskim jezikom što bolje može.

Pravila su takva da učenik može izabrati jednu od odabranih tema i sastaviti govor koji bi trajao od 15 do 30 minuta.

Žiri ocjenjuje naglasak, emocije i kvalitetu govora. Primjer teme: Why do children starve in Africa? [Zašto djeca gladuju u Africi?]

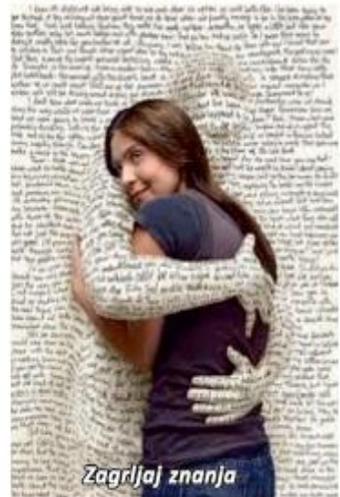
Posebna pravila kažu da svi učenici ne smi-

ju živjeti s osobom koja govori engleski kao materinski jezik.

Učenici naše škole pohvaljeni su na svim razinama.

Jedan od prosudbenih članova je rekao da smo briljirali.

Drago nam je što smo opravdali očekivanja.

SAJAM KNJIGA U BEOGRADU I ZAGREBU

■ ■ ■ Piše: Nataša Mišić

■ ■ ■ Piše: Antonio Krčić

Iako su nas preplavili elektronski mediji, knjiga ne gubi bitku i još uvijek je u modi. Samo u knjizi možete čitati između redaka, a to dokazuje i svake godine sve veći broj učenika naše škole koji posjećuju sajmove knjiga u dvjema metropolama.

I ove smo školske godine posjetili nezaobilazni Međunarodni sajam knjiga - Interliber u Zagrebu i Sajam knjiga u Beogradu.

Na sajmovima smo mogli vidjeti mnogo novih i zanimljivih naslova, ali i dosta novih izdavača. Veliki je broj knjiga bio ponuđen po pristupačnim cijenama.

Učenici koji slušaju nastavu na srpskom jeziku i ćirilničnom pismu na Sajam su išli 28. listopada 2011. pod vodstvom profesora Milana Marinkovića.

Posjet Interliberu organiziran je 11. studenoga 2011., a učenike su vodili profesor Davor Filipjak i Boris Ivanković. Naravno, kako ne bismo cijeli dan proveli među knjigama,

imali smo i malo slobodnog vremena za razgledavanje. Bilo je veselo i već se radujemo sljedećem posjetu.

LJUDI, PA OVO I NIJE TAKO LOŠE!

■ ■ ■ Piše: Zoran Konjević, prof.

"Kada zapušu vjetrovi promjene, neki grade zidove, a drugi vjetrenjače." Ovo je članak o "ciglici" jedne dugo očekivane vjetrenjače. U trenutku TB, GHz, WI-FI, Mpx, GPS, INEŠTO nismo više samo svjedoci zastarjelih planova i programa, već i odnosa, zatvorenosti i krutosti, načina i mogućnosti komuniciranja, mogućnosti usavršavanja, vrjednovanja i praćenja, tj. zastarjelosti i zatvorenosti svih elemenata koji čine školstvo. Namjerno pišem o trenutku, a ne o vremenu jer su već sigurno svjetlo dana ugledale neke nove skraćenice koje ovih dana stižu do nas. I nemojte odmah odustati od čitanja članka zbog nekoliko novih fraza jer: "Ljudi, pa ovo i nije tako loše!"

Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih (ASOO) uz podršku IPA projekta "Jačanje institucionalnog okvira za razvoj standarda zanimanja, standarda kvalifikacija i kurikuluma" je krajem 2010. godine pokrenula veliki posao izrade standarda zanimanja, standarda kvalifikacija i kurikuluma za srednjoškolska strukovna zanimanja. Izvršena je analiza tržišta rada, snimljena su stanja po sektorima, anketirani su poslodavci i na taj način su se prikupili polazni podaci, zahtjevi tržišta rada i današnjih poslodavaca. U prijevodu, pristupilo se izradi novih nastavnih planova i programa uz novu organizaciju usmjerenja po sektorima. Sektor elektrotehnike i računalstva u četverogodišnjem obrazovanju podijeljen je na sljedeće kvalifikacije: tehničar za računarstvo, tehničar za elektroniku, tehničar za energetsku elektrotehniku i tehničar za mehatroniku, kao među sektor elektrotehnike i strojarstva.

Agencija je imenovala Radne skupine za sve kvalifikacije po sektorima, a u sektoru elektrotehnike i računalstva za kvalifikaciju elektroničar smo se našli u probranom društvu predstavnika poslodavaca, kolega iz tehničkih škola, FER-a i ASOO-a. Za izradbu standarda zanimanja, standarda kvalifikacije i kurikuluma za kvalifikaciju tehničar za elektroniku imenovana je radna skupina u sastavu:

1. Jasminka Kotur, Tehnička škola Rudera Boškovića, Zagreb
2. Dalibor Marković, Siemens d.d.
3. Sanja Damjanović, Končar - elektronika i informatika d.d., Zagreb
4. Igor Krois, Fakultet elektrotehnike i računarstva, Zagreb
5. Nebojša Borović, Tehnička škola Kutina
6. Zoran Konjević, Tehnička škola Nikole Tesle Vukovar
7. Ivan Jurić, Tehnička škola Rudera Boškovića, Zagreb
8. Marija Marcellić, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih
9. Jelena Matković, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih
10. Vesna Anđelić, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih
11. Maja Jukić, GOPA Consultants (projektni tim)

Radna skupina je izradila tri dokumenta: Standard zanimanja, standard kvalifikacije i kurikulum.

Standard zanimanja ima za cilj stvoriti detaljnu sliku o specifičnim vještinama i znanjima koje moraju posjedovati osobe nekog određenog zanimanja, ono što se od radnika zahtijeva kako bi ga poslodavac smatrao kompetentnim.

Standard kvalifikacije predstavlja kompetencije i je-

dinice ishoda učenja određene kvalifikacije. Pri tome nije riječ o enciklopedijskom znanju ili izdvojenim kompetencijama nego o vezi znanja i vještina uz pripadajuću samostalnost i odgovornost u radu. Dokument predstavlja razradu jedinica ishoda učenja na pojedine ishode učenja, ali ne u vidu nabiranja nastavnih cjelina, nego u vidu popisa ishoda učenja (znanja i vještina) koje će učenik ili polaznik (u kontekstu cjeloživotnog učenja) moći primjenjivati u različitim situacijama.

U kurikulumu su razrađeni ishodi učenja po nastavnim cjelinama i temama, određeni uvjeti pod kojima polaznici stječu kompetencije, metode i oblici rada i učenja, elementi i oblici praćenja i vrednovanja, literatura.

Zanimljivo je da je istraživanje tržišta rada u svih 13 obrazovnih sektora pokazalo da su prvih 10-15 najpoželjnih kompetencija ključne, prenosive ili generičke kompetencije kao što su poduzetništvo i proaktivnost, rad u timu, biti sposoban, samostalno učiti, svijest o potrebi za cjeloživotnim učenjem, logičko razmišljanje, informatička pismenost, svi oblici komunikacije na materinskom i stranom jeziku, sposobnost rješavanja problema i sl.

Osl što je potrebno naglasiti je da škole dobivaju aktivnu ulogu u razvoju vlastitih kurikuluma/programa, izborni predmeti su organizirani u module i predstavljaju tematsku cjelinu, kojom se škola prilagođava potrebama gospodarstva i tržišta rada u svojoj sredini. Učenici su u središtu obrazovnog procesa, a poučavanje se zamjenjuje učenjem. Postignuća škole postaju ishodi učenja koje učenici stječu i osposobljavanje učenika na samostalno i cjeloživotno učenje koje diktira tempo razvoja društva i tehnologije. Izjednačava se vrijeme predviđeno za praktične vježbe i teorijski rad što je posljedica stavljanja ishoda učenja u prvi plan, a ne izdvojenog znanja ili pojedine vještine.

Cijenjene kolege i dragi učenici, ako niste poznati s nekom skraćenicom s početka teksta, ne brinite, sve je u redu. A ako vas zanima o čemu se radi, objasnit ću vam u razredu.

VOZILA I OKOLIŠ

■ ■ ■ Piše: *Slavko Bačić, prof.*

Vozila i vozna sredstva definitivno su najrasprostranjeniji strojevi na svijetu, s čim će se, nadam se, složiti i čitatelji naših "TESLIĆA". Pružaju svojim korisnicima neslućene mogućnosti u pogledu transporta najrazličitijih tereta na razne destinacije na Zemlji, pa i dalje, pod pretpostavkom da se ne ograničavamo na "kopnena" vozila i (prije)vozna sredstva.

Pri prijevozu osoba omogućavaju i visoku razinu komfora, zabave i svega čega se čovjek mogao sjetiti, ali i platiti. Osobna vozila su najočitiji dokaz gore spomenutog, a o njihovom broju možemo samo nagađati, sjetimo se nepreglednih kolona u špici turističke sezone ili u vrijeme blagdana...

Pitanje svih pitanja je **KOLIKO VOZILA MOŽE PODNOSITI OVA NAŠA NAPAČENA ZEMLJA, ILI KOLIKO DUGO?**

Odgovor sigurno ne znaju ni mnogo umnije glave, jer se radi o iznimno složenim pitanjima s nizom ograničenja, ali se čini najvažnijim početi razmišljati i raditi na svemu tome...

Ukratko, vozila utječu na okoliš na puno različitih načina, i to:

- u fazi nastajanja, odnosno proizvodnje mnogobrojnih materijala, a potom i najrazličitijih dijelova i sklopova, kao i završne montaže, te izvođenja nepotrebnih estetskih ekshibicija...

- u fazi eksploatacije i neophodnog održavanja kako samih vozila, tako i svega ostalog što obično nazivamo prometna INFRASTRUKTURA... kao i proizvodnje pogonskih goriva i raznih drugih "pomoćnih" materijala...

- u fazi ZBRINJAVANJA vozila i također svega ostalog vezanog za vozila, nakon uobičajenog vijeka trajanja i korištenja...

- također, vezano za vozila i vozna sredstva, imamo sve veći broj povreda i izgubljenih života, najčešće mladih... i to obično zbog želje da se iskušaju krajnje mogućnosti, kako vozila tako i vozačkih vještina...

Nadalje, koliko još ispušnih plinova može primiti atmosfera, i koliko olupina ili odbačenih pneumatica mogu trpjeti potoci i slična mjesta, a da ne dođe do prekomjernog zagrijavanja i "trovanja" Zemlje,

Zemlja treba zraku

topljenja leda oko polova i tko zna čega još, što je teško i predvidjeti... Istina, mnogi se bave zbrinjavanjem i recikliranjem mnogih iskorištenih predmeta, ali se to čini nedostatnim...

Moramo imati na umu da za sve spomenuto, kao i mnogobrojne nespomenute aktivnosti trebamo pored ostalog trošiti energiju, u bilo kojem obliku, a veliku većinu energije još uvijek dobivamo iz tzv. neobnovljivih izvora, koje ćemo, ako nastavimo ovako, brzo iscrpiti...

Što mi kao pojedinci ili mala skupina možemo učiniti? Možda malo, ili nimalo, ali i najveća dostignuća počinjala su i danas počinju malim koracima, ponekad i manje uspješnim. Za početak možemo bar "promišljatije" i malo racionalnije koristiti naše "limene ljubimce", te isto to zagovarati među znancima i prijateljima. Također, možemo proučavati što rade i predlažu oni najrazvijeniji, ili oni ekološki najosvješteniji, te nešto od toga primjenjivati u svakodnevnom postupanju...

I na kraju nešto što izgleda zanimljivo, a rezultat je slučajnosti, ili ipak i vizionarskih ideja pojedinih nastavnika i vodstva škole. U našoj školi je većina zanimanja za koje se učenici obrazuju usmjerena upravo na vozila, koja iz generacije u generaciju sadržavaju, pored pretežno strojarških komponenata i sve više elektro i računalne tehnike, ali i značajno posložuju problematiku ekologije, što upućuje na potrebu zajedničkog djelovanja učenika svih "naših" zanimanja u budućnosti..., naravno uz sudjelovanje i mnogih drugih profila stručnjaka...

BITI VOLONTER

■ ■ ■ Piše: *Jelena Janković*

Povodom 14. godišnjice završetka procesa mirne reintegracije hrvatskoga Podunavlja i odlaska mirovnih snaga Ujedinjenih naroda UNTAES-a iz Republike Hrvatske, u Hrvatskom domu u Vukovaru održana je 15. siječnja 2012. godine prigodna svečanost pod nazivom "Vukovar - 14 godina u miru i toleranciji", u organizaciji Grada Vukovara i pod pokroviteljstvom prof.dr.sc. Ive Josipovića, predsjednika Republike Hrvatske.

Predsjednik Josipović i gradonačelnik Sabo

Održana je svečana priredba koja je započela prikazivanjem filma "Vukovar - za neka nova sjećanja", a zatim su nastupila kulturno umjetnička društva, pjevačka društva, puhački orkestar, kao i dvije udruge osoba s mentalnom retardacijom, među kojima su bile i "Vukovarske iskrice".

U svibnju prošle godine, udruga "Vukovarske iskrice" imala je čast biti dijelom humanitarnog koncerta "S predsjednikom na koncert", a najveću je sreću u njima probudila predsjednikova želja da ih osobno upozna. Nakon toga je, neočekivano, pristiglo predsjednikovo pismo u kojem je napisao da toliko iskrenih emocija i radosti nije dugo doživio, a povodom ovog posjeta Vukovaru izrazio je želju ponovo vidjeti svoje drage prijatelje. Budući da se Europski dom Vukovar (u kojem su "Iskrice" smještene) renovira, susret je organiziran u Klubu sudaca Vukovar.

Kao učenica Tehničke škole Nikole Tesle i volonterka u udruzi, nastupila sam, zajedno s "Iskricama", i imala čast dočekati predsjednika.

"Iskrice" su se radovale na svoj, a ja na svoj način.

Predsjednik je od srca pohvalio naš nastup u Hrvatskom domu. Najviše mu se svidjela Davorova kravatna koju mu je on, nakon prvog susreta, osobno poslao, a ni prepunu košaru slatkiša nije izostavio.

Svi članovi "Iskrice" su prenijeli predsjedniku po neku novost od prijašnjeg susreta, a zatim je došao red na mene.

Od silnoga uzbuđenja sam se pomalo i zburnila, ali sam s ponosom predstavila našu školu i nas volontere.

Velika je čast imati priliku osobno razgovarati s predsjednikom države, ali ujedno i neopisiva sreća i radost. Pored prepunog rasporeda i mnoštva važnih obveza, prelijepo je vidjeti koliko srce taj čovjek ima kada je odvojio dragocjeno vrijeme za druženje s osobama s mentalnom retardacijom.

To je samo još jedan dokaz koliko ljubav, radost i sreću takve osobe mogu izazvati u ljudima, pa i u samome predsjedniku.

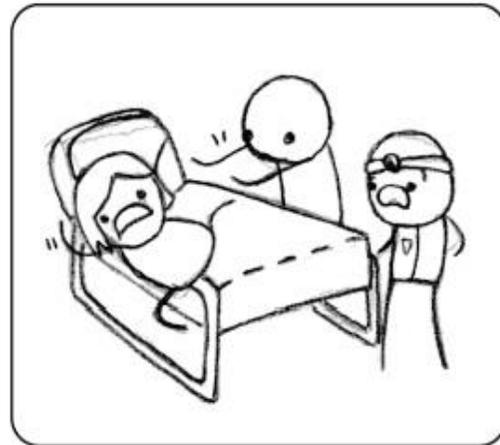
To je zasigurno i razlog njegovog poziva u Zagreb, a koji nas očekuje već u veljači.

Predsjednik Josipović i Jelena

U radionici

KLIŠ & TOANA

Teslićia